

Ba Chàng Hoàng Tử và Một Nàng Osin

Contents

Ba Chàng Hoàng Tử và Một Nàng Osin	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	12
5. Chương 5	16
6. Chương 6	19
7. Chương 7	27
8. Chương 8	44
9. Chương 9	54

Ba Chàng Hoàng Tử và Một Nàng Osin

Giới thiệu

Nguồn : dreamlove0105 - Forum Hihhehe

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-chang-hoang-tu-va-mot-nang-osin>

1. Chương 1

Ba Chàng Hoàng Tử và Một Nàng Osin

Nguồn : dreamlove0105 - Forum Hihhehe

... Sinh ra đã là 1 cô bé mồ côi , cô bé Ni được nuôi dưỡng trong 1 nhà thờ cũ kỹ . 8 năm sau , 1 người phụ nữ xinh đẹp, sang trọng đến nhận nuôi Ni

- Con tên là gì ?

- Dạ con tên là Ni

- Chắc sơ đã nói con biết từ nay con sẽ về sống với gia đình dì . Dì tên Hoàng Mai . Dì rất vui được đón con về . Dì ấy đưa Ni về nơi ở mới ... nơi có các hoàng tử cư ngụ ... nhưng ... các hoàng tử có nét khó gần

- Sao nó gầy thế ?

- Sao mẹ không chọn đứa nào xinh 1 tí , mẹ chẳng biết nhìn gì cả

- Run rẩy như cún con cụp đuôi

- Trông ngốc nghếch , ghét nhất loại con nít ngu

1 trong 3 người đó tiến lại gần Ni

- Từ bây giờ cô bé làm osin cho tui này ! Lúc nào tui này gọi là phải đến ngay . Phải nghe lời , không được cãi

Ni thực sự ngỡ ngàng trước những điều họ nói

... 7 năm sau ...

- Trong đoạn văn ta sẽ xem xét đại từ thành chủ trở thành dạng câu ...

Một mỗi với bài giảng , ai nấy đều ngủ gục . Bất chợt máy Ni có tin nhắn...

-” gì chứ ? ...Đang học mà bảo ra ngoài Sao ra ngoài được ... Hay mình thử liều vậy ! ...”

- Thưa thầy ... em bị đau bụng . Thầy cho em ra ngoài 1 lúc

- Thôi được , nhanh lên em nhé

- Bắt chờ 25 phút 32 giây , đã bảo là lúc tui gọi là phải chạy đến ngay , mất bao nhiêu thời gian !

Bức xúc , Ni hét lên :

- Bộ đó là lỗi của tui sao ? Đã nói lúc học thì đừng có gọi mà ! Bộ ông cho tui là osin của ông à ?

Hải Phong (con út nhà dì Hoàng Mai , 15 tuổi , hiện đang là 1 ngôi sao thiếu niên) trừng mắt nhìn Ni rồi quay ngoắt đi.

- ” Chết tui ! Hấn giận rồi ! Hấn mà giận thì giận lâu lắm..

- Đi về chung không Ni ? - Tiếng Tường Vy (bạn thân của Ni) - Ủa nhà bạn cũng lối này ?

- Không mình đến chợ giảm giá

- Đến chợ giảm giá mua gì ?

- Hôm nay có đợt giảm giá đặc biệt , mình sẽ mua nước chấm và giấy vs , rẻ lắm

- Sao ? - Tường Vy ngạc nhiên ? - Sao bạn phải mua ? Bố mẹ bạn đâu ?

- Bố mẹ bạn nên ít khi về nhà , thành ra nhà chỉ có mấy anh em .

- Nên Ni phải làm tất cả việc nhà ?

- Không có , có thuê người làm , chỉ giúp việc lật vạt thôi

- Ngạc nhiên thật !

- Sao ngạc nhiên ?

- Vì tớ tưởng Ni là con nhà giàu , được cưng chiều , sống như công chúa trong cung điện , thôi tớ về đây

Ni trầm nghĩ : -” Mình mà ... công chúa ? Nếu như bạn biết Ni lớn lên trong cô nhi viện , bạn có ngạc nhiên không ?

... 7 năm trước...

- Không ? Sao các anh phải hành hạ em ? Dì bảo em cũng là 1 thành viên trong gia đình này mà

- Không hề ! Lẽ nào cô bé đã quên thân phận của mình ? Đừng có mơ . Lúc đó cô nhi viện sắp đóng cửa nên các nhà từ thiện mới nài nỉ nhà này nhận nuôi thôi . Chỉ nuôi tạm thôi , tưởng được làm con nuôi thiệt hả ? ”

Có lẽ vì thế mà bao nhiêu năm qua Ni không đổi họ theo các anh .

- ” Giờ chọc giận Hải Phong chắc khó sống , làm hộp cơm cho cậu ấy nguôi giận ”.

Từ bé Ni đã có sở thích nấu ăn và thường nấu bữa ăn sáng cho các anh . May là ít nhiều các anh cũng thích nên ít nhiều Ni cũng thấy vui vui.

” Tính tong ” ... Tiếng chuông cửa kêu...

- Anh Hải Anh về rồi . Anh ăn ngay không ? - Mọi người về đủ chưa ? (Hải Anh 18 tuổi , luôn đứng đầu cả khối , hội trưởng học sinh)

- Chưa ạ . Anh Hải Phương thì bảo hôm nay về muộn . Hải Phong thì đang giận .

- À Ni , đưa anh xem bảng điểm .

- ... gì ạ ? ... Phiếu điểm của em đây ... - ” Đúng lần này không thoát . Làm sao giờ ? Thi giữa học kỳ điểm tệ quá ! ”

Hải Anh nhăn mặt : - Quên anh nói gì à Ni ? Anh không trách 1 cô gái xấu xí nhưng anh không chịu được 1 cô gái ngu ngốc . Vậy mà cũng gọi là điểm sao ?

Ni cau : - Điểm thấp 1 chút thì đã sao ? Em đã cố hết sức ! Với lại em học giỏi hay dở liên quan gì đến anh ... - ” Ơ mình quá lời ... ”

Hải Anh lườm Ni : - Đã mồ côi còn học dở thì làm sao tồn tại trong đời . Ít nhất cũng học giỏi để tồn tại được trong xã hội . Học hành nghiêm túc đi .

- ” AAA ! Anh ấy lỡ đập thẳng vào mặt mình ” .

Bức xúc Ni chạy vào phòng đóng sập cửa rồi hét lên :

- Em biết anh Hải Anh giỏi lắm ! Nhưng không thể nói dễ nghe hơn được sao ?

-” Họ luôn đối xử tệ hại với mình vì mình là đứa trẻ mồ côi ! Thôi đừng chán nản vì những chuyện vặt vãnh ”

- Hãy chờ xem ! Từ nay sẽ cho họ biết tay !!!

- ” Mục tiêu là trở thành 1 con người quyền lực . Chà đập 3 anh em họ dưới chân mình , nhất định sẽ trả thù ” Đang ngủ Ni nghe thấy tiếng mở cửa ... 1 bóng người phi vào ... thì ra đó là Hải Phương...

- Hải Phương ? Sao giờ anh mới về ? Sao anh không vào cổng chính mà leo cửa sổ ? Em cứ tưởng ăn trộm ! Mấy giờ rồi anh biết không ?

- Khê chứ ! Đánh thức cả nhà bây giờ ! (Hải Phương 19 tuổi , một chàng trai có nhiều vấn đề) - Thiệt tình ... cứ hay lâu bầu như chó con !

- ” chó con ? tức quá ! hết chịu nổi nữa ” ... - Em đâu phải chó ! Sao cứ xem em như chó ? Em cũng có lòng tự trọng ...

Hải Phương dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn Ni làm Ni lạnh sống lưng ...

- Ranh con ! Chán sống rồi ? Muốn chết à ?

Ni co rúm : - Dạ em biết lỗi rồi ... anh muốn gọi em chó con , mèo con gì cũng được ... - ” Trời ơi , mình có bị điên không ? Sao lại đi cự hung thần cơ chứ ? Trong trường anh ta là 1 ác nhân lành lặn ... ”

- Nay ta đói rồi , nấu cái gì cho ta ăn đi nhớ không được méc mẹ giờ ta mới về biết chưa ?

- Dạ em biết rồi , em đi nấu ngay ... tất nhiên em hông thấy gì hết !

- Món gì đây ? Toàn rau cải , bộ ta là thổ à ... nhưng ăn cũng tạm tạm ...

- Anh ăn nhiều nhiều chút
- ” Tình cảnh của mình ... chừng nào mới thoát khỏi họ đây ? Muốn khóc quá ! ...”
- Bỏ bảo sao ? Thứ 7 không đến được à ? Có biết người ta chuẩn bị cỗ nào mới được buổi tiệc kết bạn mà giờ định xù sao ? Hừ không đến ! Phải tìm người khác vậy !
- Gì vậy Tường Vy ? Sao còn chưa vào lớp ?
- A ! đây rồi ! - Tường Vy reo lên - tuy hơi gầy và nhỏ bé nhưng mặt mũi nhìn cũng được . Chắc thể nào cũng được chú ý !
- Sao nhìn tớ chăm chăm ?
- Tham gia buổi tiệc kết bạn với tớ !
- Sao ? Bảo tớ tham gia buổi tiệc kết bạn ? Tiệc làm quen ?
- Đúng ! Cơ hội hiếm có , nhất định phải đi nha Ni . Bằng không sẽ nuối tiếc cả đời . Toàn những chàng trai tuyệt vời , lại khôi ngô nữa. Ai biết có khi bạn lại trở thành cây thu hút và quen được nhiều bạn trai mới !
- Bạn trai mới ?
- Gì ngờ ngạc vậy ? Đạo này những buổi tiệc làm quen như thế thường lắm . Tóm lại 3h trưa thứ 7 . Thôi vào đi .
- ” Buổi tiệc làm quen ...xưa nay chưa bao giờ mình dự . Cũng đâu có gì ghê gớm , đi thử cho biết ”
- Thứ 7 tan học đi với mình nhé ! Về nhà thay không kịp đem áo theo vậy . Phải đem bộ đẹp nhất đấy ! Có quen 3 hoa khôi kế bên không ? Mình đừng để thua họ nha ! Đừng lo , tớ sẽ trang điểm cho Ni , chắc xinh lắm .
- ” Ghê thật ! Tường Vy nhiệt tình , tích cực . Nếu mình được vui vẻ , tự tin như Tường Vy thì hay biết mấy ” ...
- Thứ 7 định làm gì thế ?
- Trời ... - ” Hải Phong ?”...
- Giật bắn người vậy ? Đáng ngờ quá !
- Cậu nói sao ? Đột ngột đứng sau lưng gọi ai không giật mình . Đã bảo trong trường vờ không quen biết . Thứ 7 đi siêu thị với lũ bạn thôi ... - ” mình nói dối cũng giỏi ghê ”...
- Cầm về đi ! - Lát giờ nghỉ trưa cậu không ăn à ? - ” hộp cơm làm từ sáng ” ...
- Giờ có ai đợi đến trưa mới ăn cơm ! Tiết thứ 2 cơm đã khô queo . Tôi phải về quay sớm , sao đem cái này theo được .
- À ra ăn rồi ! Tưởng cậu còn giận tôi - Ni cười
- Ai thêm giận ! Cứ thấy mặt ngẩn ngơ vậy là dễ bực ! - Hải Phong đỏ mặt .
- Thôi xin cho , đừng nổi nóng mà . Bạn quay ? Tối nay cậu không về ?
- Tối nay tôi về sớm
- Vậy à ? Hay quá ! Mọi người dùng chung bữa tối . Tui sẽ làm sẵn chờ cậu . Vậy Hải Phong đi đi . Bye ...
- ” Tức thật ! Gì chứ ! Cứ xem như người ta là trẻ con ! Rõ ràng bằng tuổi mà cứ cho là em út ! ” - Hải phong bực bội .
- ” Hải Phong đẹp trai quá ! Đừng lo ! ở trường không nói ai biết đâu ! Xuống đi , dì nấu xong rồi . Hôm nay cậu trên ti vi như hoàng tử !”
- ” Tưởng tui thích làm người mẫu trẻ con ? Chỉ vì cô bạn đấy thôi , Ni ngốc ” .

2. Chương 2

- Nhiều thứ thế này ! Toàn đồ hóa trang ! Đâu ra nhiều vậy ? Mượn của mẹ Tường Vy à ?
- Tổ sư tập đấy ! Sở thích của tổ đấy !.... ” Tường Vy sành điệu thật ! ”...
- Ngồi yên , đừng nháy mắt !
- Nhưng khó chịu lắm
- Cố chút xíu sẽ xinh !
- Không hóa trang được không ?
- Không được , phải hóa trang chứ ... mà xong rồi nè , đẹp không ?
- ” Đây là mình sao ? Đẹp quá ! Phải mình không ? ”
- Tuy chưa bằng Tường Vy nhưng cũng không đến nỗi nào . Thôi nhanh lên mượn rồi , đừng soi gương nữa - Xin lỗi tụi này đến trễ
- Lâu thế Tường Vy
- Gì chứ ? Các bạn thường ngày đến trễ sao hôm nay đúng giờ thế ?
- Biết sao được ! Lần này quen những cậu dễ thương đẹp zai mà .
- Chưa bao giờ dự tiệc kết bạn với trường mình ?
- Nhờ công tui đấy ! Giỏi không ?
- ” Tường Vy nói đúng thật , toàn người khôi ngô ! ”...
- À các bạn còn 1 người chưa đến ... tụi này chờ gặp người đó đó
- Cậu ý sắp đến rồi ... cái cậu này mọi hôm đúng giờ lắm mà .
- ” Tính tong “... - Đến đây ! Bên này Hải Phương - ” Cái gì ? Sao lại thế ? ” ...
- Các cậu làm gì thế ? Lại làm quen các cô nhóc , bộ tính chơi búp bê bày hàng à ?
- Hải Phương biết giữ lời hứa nhỉ ?
- Tại tổ thua cá độ các cậu thôi !
- Thôi được rồi , cậu đến rồi thì ngồi xuống đi
- Thiệt tình ... Rồi Hải Phương nhìn thấy Ni ... Hải Phương chỉ tay vào Ni ... - Sao cô lại ở đây ?
- Ni nghe nói vậy để lộ vẻ mặt nhăn nhó đến tội nghiệp , Ni im lặng không nói gì , mấy người kia hỏi ...
- Hải Phương quen cô bé ?
- Anh Hải Phương quen Ni ? Sao Ni không cho tụi này hay là Ni quen anh Hải Phương ? Cả 2 quan hệ ra sao ?
- Hải Phương bực bội : - Chẳng quan hệ gì với cô ta cả ! Được chưa ? Các cậu cứ việc vui đi kệ tui ...
- Quả xứng danh thủ lĩnh trường , dễ sợ !
- Nhưng cũng đẹp trai quá , bao nhiêu cô thương thầm nhớ trộm
- Đủ mặt rồi , mời tự giới thiệu ! - Mình là Bảo Hoàng , đây là Gia Huy , Chu Đình và A Minh . Còn cậu này thì ai cũng biết rồi , Hải Phương , thủ lĩnh trường , trông cậu ta thế thôi chứ thực ra tốt lắm...
- Đừng có nịnh tui !

-Hình như cả 2 rất thân nhau !

- Mình là Phương Loan , thích hát và nhảy

- Bảo Lam , thích sưu tập tài liệu - Diệp Chi , thích vẽ và hát . Mọi người nghe đây , tôi xí Hải Phương rồi , không ai được tranh đấy !

- Sao ? Nhắc lại xem ! Nói thế mà cũng nói được à ?

- Hải Phương đào hoa ghê

- Nói tầm bậy ... - Nào khỏi cãi nhau ! Hôm nay có chuẩn bị 1 tiết mục đặc biệt ! Đây chính là cây gậy thần kỳ . Hôm nay sẽ dùng quyết định đối tượng .

- Nghe hay đấy ! Dễ thương ghê !

- Được chơi thử đi !

- Gậy trái tim là sao hả Tường Vy ?

- Cùng chỉ ra 1 đối tượng mình muốn kết bạn , đơn giản vậy thôi ! Chưa chơi bao giờ à ? Nào tất cả chuẩn bị xong chưa ? Vậy ta bắt đầu nhé ! 1 ... 2 ... 3 ... cây gậy ... - ” sẽ chỉ đối tượng ? ” ... thần ... Thật bất ngờ , 3 cây gậy đều chỉ vào Ni .

- Gì chứ ? Đầu chọn Ni

- Chắc vì biết trước tụi mình đều chọn anh Hải Anh nên làm vậy

- Bạn tên Ni ? Bạn có vẻ ngoan !

- Tôi cũng thích cô bé dễ thương mà sao Ni không chọn ai ?

- Nào Ni chọn ai đi ! Chọn đại cũng được !

- ” Chọn đại được sao ? Vậy tớ chọn bữa nhé ! ... 1 ... 2 ...3 ” ... rồi cây gậy chỉ vào A Minh

- Chà cuối cùng cũng thành đôi

- A Minh may mắn nhỉ !

- Ngại ghê !

- Cả 2 qua kia trao đổi đi

- Nào Ni chúng ta đổi chỗ vì bọn họ sẽ ghen tị

- À đúng ! Đi đi ! Tụi này không muốn thấy cậu

- Mừng Ni đã có bạn

- Ghen với họ ghê , biết trước vậy mình cũng chọn người khác cho xong

- Giờ nói ích gì ! Trong khi tụi mình so kè nhau vậy ! Nhưng anh Hải Phương tuyệt nhất !

- Ni ! Đi thôi

Hải Phương thấy cảnh đó liền đập bàn , trừng mắt nhìn A Minh

- Nè , cậu buông tay tay ra ! ... Bảo buông tay ra thẳng nhóc , nghe không ?

- Dễ sợ ! Buông rồi đó ... Lạ quá ! Sao cậu lại phản ứng như thế ? Bực bội chuyện gì à ? Hay Ni là bạn gái của cậu ?

- Nhiều chuyện ! Cô ta là người làm nhà tôi !

- Người làm ? Osin của cậu ấy ? Thời đại này mà còn có osin ? Có nhầm không đó ?

Cảm giác như sắp khóc , Ni quay lưng chạy đi . Vội vã , Ni va phải cô phục vụ quán làm đổ hết các thứ cô phục vụ đang cầm . Thấy vậy mấy người kia liền phá lên cười ... Cô phục vụ luống cuống :

- Quý khách có bị phỏng không ?

- Nhìn Ni ngưng chưa kìa !

- Bẩn quá ! Dính đầy sốt !

- Osin phải thế mới là osin ! Hợp với nó quá rồi còn gì ! ... - Ni không sao chứ ? Đừng để ý mấy lời cô đó nói , mấy cô đó ghen tị với Ni đấy ! Đợi ở đây để Tường Vy đi lấy áo khác cho Ni thay .

Ni thấy rất buồn , những giọt nước mắt thì nhau rơi .

- " Chẳng quan hệ gì với tôi cả ! "...

- " Thấy tội nghiệp nhận nuôi cô thôi ! " ...

- " Ai nói cô là con nuôi vậy ? " ...

- " Mồ cô phải biết thân phận mồ cô ! " ...

- Vậy ta đi chỗ khác nhé !

- Đúng ! Chơi trò khác đi ! Mình biết nhiều chỗ vui lắm . À thế anh Hải Phương định sao ?

- Thích chơi thì các cậu chơi đi , tôi về đây !

- Sao ? Đừng đi chứ !

- Khoan ! Hải Phương

- Gì thế ?

- Định đi à ? Ít nhiều cũng phải xin lỗi Ni chứ !

- Sao ? - Ban nãy ... cậu nặng lời với Ni . Tuy không biết cả 2 quan hệ ra sao . Nhưng với con gái ... cậu không được làm như vậy .

- Liên quan gì đến cậu ? Bớt nhiều chuyện đi thẳng ranh ! Tưởng cậu là ai ? ... Rồi Hải Phương chỉ tay vào mặt A Minh : - Cảnh cáo cậu ! Tốt nhất nên tránh xa cô ta ra . Bằng không tôi không khách sáo đâu !

- Cậu nói sao ? Đừng hống hách quá đáng ! Tưởng cậu là ai chứ ? Tưởng biết đánh lộn là giỏi lắm sao ? ...

Vừa dứt câu Hải Phương đã đâm 1 cú trời giáng vào mặt làm A Minh ngã nhào ra đất ...

- Đúng ! Tôi đánh lộn giỏi thì sao nào ? Nói chung không được chạm vào mọi thứ của tôi !

Hải Anh đi học về , bấm chuông cửa nhưng mãi không có ai ra mở cửa

- Gì thế ? Không ai ra mở cửa à ? Có chuyện gì ở nhà rồi ? Sao đây ? Cứ đứng đây chờ ? Hôm nay quên đem chìa khóa và đi động , xui thiệt ! Xem ở đâu có điện thoại công cộng ! Thời gian lãng phí tính ra tiền thì ...

Hải Anh đang lăm bắm thì thấy Ni thất thủ đi về

- Đi đâu về trễ thế Ni ? Chui chỗ nào giờ mới về ? Anh không đem theo chìa khóa nên cứ chờ cô mãi ! Xem ra hôm nay không có cách nào đến lớp học ôn ! Chuyên làm hỏng việc ...

- Sao anh cứ trút lên đầu tôi ? Anh không nhớ đem chìa khóa là lỗi của tui sao ? Anh có gì hay chứ ? Lúc nào cũng vênh váo ! Nhà giàu có gì mà lên mặt xem thường người khác . Cứ coi tôi như osin rồi giận cá chém thớt . Anh tưởng dễ ăn hiếp con mồ cô sao ? Tôi cũng đâu có muốn mồ cô !

Rồi Ni khóc . Hơi ngỡ ngàng trước thái độ của Ni , Hải Anh thản nhiên :

- Cô đang viết tiểu thuyết hả ? Hay kịch bản phim ? Tưởng rằng mình là nữ nhân vật chính trong phim ? Hay muốn tranh thủ thông cảm ? Hay cô không có lòng tự trọng ? Thế giới này đâu có dễ ngồi lên ! Khóc lóc thương tâm vô ích ! Nếu bất mãn thì cố gắng học đi ! Sau này sẽ công thành danh toại ! Tôi xem thường loại người không chịu cố gắng , chỉ oán trách cuộc đời , không phục thì cố gắng thành đạt cho tôi xem .

Hải Anh xỏ 1 tròng làm Ni tức ghen hòng , không nói lại được câu nào .

- Hết chịu nổi rồi ! Anh cực kỳ đáng ghét ... Ni gào lên ... - Tôi ra về đáng thương bao giờ ? Chính các anh ... mới là những tên tự cao hết thuốc chữa . Hãy chờ xem ! Sau này nhất định tôi sẽ thành công và trả thù ...
- Sao ? Cậu nói cái gì Hải Phong ?
- Tôi bảo tôi không thích làm nghệ sỹ nữa , tôi chán lắm rồi !
- Trịnh Hải Phong ! ... Giám đốc tức giận quát , rồi đi ra khỏi phòng làm việc .
- ” Suốt ngày ngồi trong văn phòng không thì học tốc quay ! Mình muốn có cuộc sống bình thường như những cậu trẻ tuổi mình ” ...

—

3. Chương 3

——— Cậu nói sao ? Ni ở chung nhà với anh Hải Phương ? Tốp 3 hoa khôi lớp kế bên mà nghe thấy chắc ghen tị lắm Tường Vy sững sốt ... - nhưng tính anh Hải Phương dễ sợ thật . Cũng chả trách được , vì anh ấy là thủ lĩnh của trường . Mà anh ấy nói Ni quá nặng , sao lại phũ phàng vậy với họ hàng ?

- Không ! Đâu có phải họ hàng gì ! ... Ni thử dài
- Sao vậy ?
- Thật ra , tớ là trẻ mồ côi ... Khi cô nhi viện sắp đóng cửa thì nhà này tài trợ cho cô nhi viện . Vậy nên chẳng khác nào osin
- Tường Vy bất ngờ trước hoàn cảnh của Ni , thấy rất đồng cảm với Ni liền nắm tay :
- Ra Ni khổ sở thế ! Trước kia tớ đâu có biết ... con mồ côi cũng đâu phải tội lỗi ... rồi ôm chầm lấy Ni
- Tường Vy !!! siết cổ tớ à ? ... >” - Xin lỗi ! Có gì cứ nói với tớ , ta là bạn mà !
- ” có lẽ mình đã tự rào ngăn tâm tư nên không bao giờ có thể nói với ai chuyện này . Nhưng với Tường Vy mình như ” móc hết ruột gan ” ra ”...
- Ôi ! Lạnh quá ! Ta mau vào thôi ... 1 cơn gió thổi qua làm cả 2 thấy lạnh ...
- ” z ... z ... z ...z ” ... - ” Điện thoại giám đốc Minh Đạt ? ” ... - Alo ! Cháu Ni đây ! Có chuyện gì không chú ? ... Sao ? Hải Phong ? ...
- Cậu không nghe lời tôi hả ?
- Không nghe ! Từ hôm nay tui sẽ là học sinh bình thường , học hành tử tế !
- Ông giám đốc rất bức trước thái độ của Hải Phong thì ... ” cốc .. cốc ” ... - Cháu chào chú !
- Ô .. Ni đến rồi à ? Đang đợi Ni đây ! Ni à ! Việc này giao cho cháu ! Cố gắng thuyết phục nó giùm chú ! Chú cũng đang mệt với nó lắm đây ! ... ” Cạch ” ... - ” Hải Phong lại quậy gì sao ? ”...
- Nghe nói cậu không muốn làm ngôi sao nữa . Có chuyện gì xảy ra với cậu à ?
- Kệ người ta ! Đâu liên quan gì đến Ni !
- Chẳng lẽ có ai ăn hiếp cậu ? Bằng không thì đạo diễn chửi mắng thậm tệ ? Chê cậu diễn dở ?
- Nói gì thế ? Bộ tôi là diễn viên hạng bét sao ? Đừng xem người ta là con nít ... Hải Phong bức bối quát.
- Hải Phong nhìn nè ! Tôi đem thứ cậu thích nhất đến đây ! Ném xem ! ... ^^
- Ni ! Không nghe gì à ? Tường vậy là dụ được tôi sao ?

- " Có lẽ Hải Phong có quan hệ với giới diễn viên từ bé nên bị sức ép nhiều hơn người khác . Công việc của mình là làm cho cậu ấy vui ... mà thật ra cậu ấy cũng chịu nghe lời " ...

- Ni ! ... ông giám đốc gọi

- Nào ! Uống chút nước

- " Ni cứ thật ! " ... - Giờ quay quảng cáo nhé ! Mọi người đang đợi .

- Nè chú không hiểu tôi nói gì à ?

- Quảng cáo ? .. Ni mừng rỡ ... - Tuyệt quá Hải Phong ! Đi xem được không ? Lâu nay tui vẫn muốn xem cậu quay quảng cáo !

- Được rồi tôi quay ! Đáng ghét ... >" - Những thiết bị này ... trường quay to thật !

- Đừng nhà que ngó dáo dác như vậy ! Đứng yên 1 chỗ

- Mau hóa trang Hải Phong

- Dạ biết rồi . Tôi sẽ ngồi yên khi cậu diễn . Cậu tập trung vào vai đi .

Lần đầu Ni xem hậu trường quay quảng cáo , Ni nhận ra rằng để quay 1 quảng cáo phải huy động rất nhiều nhân viên ...

- Chắc phải treo bằng dây thép ... chắc ổn chứ ?

- Chuyện nhỏ !

- Vậy ta bắt đầu ... nào ... 1 ... 2 ...quay ...

Ni đứng nhìn những kỹ thuật diễn của Hải Phong thấy rất bất ngờ vì Hải Phong diễn rất hay và đẹp

- Hôm nay bạn lạ thế ? Say mê ghê cơ ! ...

- Nếu tớ trẻ hơn 3 tuổi thì ... mà thôi ... cậu ta kén chọn lắm ...

- Đúng , Hải Phong ghét ai xấu xí .

- Nghe nói 1 nữ ca sĩ xin đến làm quen và bị Hải Phong từ chối thẳng thừng .

- Cứ muốn biết ... đối tượng cậu ta chọn đẹp đến cỡ nào !

- Một không Hải Phong ? Nghỉ 10 phút nha !

- Ban này tôi diễn thế nào Ni ?

- Hay ơ là hay ! Tuyệt lắm !

- Thường thôi ! ... - " Nhìn thấy màn diễn xuất vừa rồi , mình cũng muốn yêu mến Hải Phong ... ủa sao đập ồn ào thế này hả chài ? " ...

- " Tức thật ! Tim cứ đập ầm ầm ! Khi phim chiếu lên tivi có lẽ Hải Phong sẽ nổi tiếng hơn ! ... trước kia cứ tưởng ... Hải Phong ăn khách là nhờ bộ mặt đẹp trai... giờ mới biết vì sao người ta yêu mến cậu ý như thế ! ... nghĩ lại thì cậu ấy kiên cường thật ! Công việc nặng nhọc thế mà chịu được ! Nhưng sao lại đột ngột muốn bỏ nghề ? ...

- Ủa Ni đâu ? Kêu về chung mà ?

- Cô ấy cứ tưởng cậu còn lâu mới về nên về trước rồi . Chú đã gọi taxi , lát nữa cháu gọi điện xem về chưa .

- Một quá ! Dây thép cửa trầy trụa hết cả người !

- Đạo diễn bảo ... hôm nay cậu thể hiện rất tốt ! Nói xem lý do lần này là gì ? Rõ ràng có thể quay rất hay ... hôm nay cậu sao vậy?

- Lớp trưởng bảo cháu vì cháu mà thành tích lớp đi xuống ! Hấn thì hay ho gì chứ ? Từ hồi cấp III cháu đã nhất lớp ! Nếu cháu dốc sức học hành thì không thua hẳn đâu ! Nhưng thực ra ... cháu muốn quay lại

cuộc sống bình thường chơi đùa hồn nhiên với Ni - Trễ thế rồi à ? Lẽ ra nên đi taxi , báo hại mình vẫn chưa xong bài tập !

Đi được 1 đoạn Ni nghe thấy nhiều tiếng động lạ , tiến lại gần Ni 1 đám người đang đánh nhau . Ni nhận ra trong đám người đó có Hải Phương , chưa kịp gọi thì Ni thấy sau lưng Hải Phương có 1 người cầm chai rượu định đập vào gáy Hải Phương , nhận thấy nguy hiểm Ni gọi to : - anh Hải Phương ... coi chừng phía sau ! ...

Theo phản xạ , Hải Phương nhanh chóng xoay người lại giơ tay đấm vỡ chai rượu lên người kia bị tụt lùi . Tức giận Hải Phương quát : - Tức thật ! 1 lũ hèn ! Đánh không lại nên phải đánh lén . Hôm nay tao cho bọn mày biết tay ! ... định xông vào đánh thì Ni kêu lên :

- Vào đây chú cảnh sát ơi ! Nhanh lên ! Mau cứu người !

Đám người kia nghe thấy tiếng ” cảnh sát ” thì tái mặt liền bỏ chạy . 1 người quay lại chỉ tay về phía Hải Phương :

- Nhớ đấy ! Lần sau bọn tao không tha ày đâu .

- Có giỏi nhào vô , ai sợ bọn mày ... Đang lăm bắm thì Hải Phương nhìn thấy Ni :

- Nè cún con ! Đứng rình à ? Hay lăm à mà nhìn ? Giờ này còn chưa chịu về !

Chạm tự ái , Ni cự lại : - ai thèm rình , tôi vừa cứu anh đấy ! ... chưa dứt câu Ni thấy tay Hải Phương chảy máu đầm đìa , Ni tái mặt : - Tay anh chảy máu rồi kìa , phải đi bệnh viện thôi , máu chảy nhiều quá ! ...

- Phiền quá ! Xước sơ thế này ! Đi bệnh viện làm gì ! ..

- Nhưng tay anh ...

- Sát trùng rồi băng lại chắc là được ! Nếu đau nhớ nói nhé ! ... xong rồi ... được không ?

Hải Phương nhìn xuống cái tay vừa băng bó xong , như gắng tay đấm bốc , thấy ngộ ngộ Hải Phương nhe răng ra cười . Ni đỏ mặt :

- Vậy mới kêu anh đến bệnh viện .

- Hôm nay cảm ơn Ni , mệt không ?

Ni cũng thấy hơi lạ vì hôm nay Hải Phương lại đi cảm ơn mình ... - Đâu có gì , chỉ là băng qua loa . Mà sao ngày nào anh cũng đánh nhau thế ? Thế nào cũng có ngày bị thương . Di lo cho anh lắm đấy !

Vừa nhắc đến dì Hoàng Mai , Hải Phương đổi nét mặt : - Nhiều chuyện ! Muốn chết hả ?

- ” A ! Ánh mắt đáng sợ , suýt đứng tim ! ” ... - Anh cần gì nữa không ?

- Thôi tôi đi ngủ ... cô về phòng đi !

- Anh ngủ phòng khách sao ? Anh về phòng ngủ thì hơn . Nằm như thế dễ bị cảm lắm ! Nè ... anh Hải Phương ! ...

Bực bội vì Ni nói nhiều , Hải Phương quát : - Nói đủ chưa ? Nói thêm câu nữa xem ! ... Chỉ nghe đến đó Ni chạy biến về phòng ... ” Rầm ” ... - Suýt mất mạng ! Tính anh Hải Phương hiền lành thì hay ... hèn chi ... ngày nào cũng ẩu đả ... A quên mất , bài tập chưa làm , mai thế nào thầy cũng kiểm tra ... Nhưng làm được 1 lúc , không chịu nổi cơn buồn ngủ , Ni gục đầu xuống bàn ngủ thiếp đi

Nhớ lại nét mặt lo lắng lúc băng bó ỉnh ,bất chợt trong lòng Hải Phương dấy lên 1 cảm xúc khó tả nhưng chỉ là thoáng qua .Suy nghĩ liên miên , Hải Phương ngủ lúc nào không hay ... 9h30 Hải Anh đi học về , vừa bước vào phòng khách Hải Anh đã thấy Hải Phương , Hải Anh lăm bắm : - Sao anh ấy lại ngủ đây ? Thôi kệ ông anh ngủ , không cảm được mà sợ !

Thấy phòng Ni vẫn sáng đèn , Hải Anh bước vào , định nói thì thấy Ni đã ngủ - để coi học hành ra sao ... cái gì đây ? Sai hết rồi ! Ngủ thiệt ! Công thức cũng dùng sai thì sao ra kết quả đúng được !

Ni nói mê : - Ôn quá ! Để em ngủ mà ...

6h sáng hôm sau , đồng hồ báo thức làm Ni tỉnh giấc . Chợt nhớ ra số bài tập Ni cuống cuống :

- Chết , bài tập chưa xong ! Hôm qua buồn ngủ quá nên ngủ hồi nào không hay ! ... nhưng số bài tập đã được làm xong . Ni không hề biết tối qua Hải Anh đã làm hết cho Ni , Ni lẩm bẩm : - ” Quái ! Gì lạ thế này ? Bài tập xong hết ?”... về phần Hải Phương , sau khi Hải Anh làm xong hết bài tập , Hải Anh ra phòng khách công Hải Phương về phòng ngủ , đắp chăn cẩn thận nhưng hiện tại Hải Phương vẫn còn đang ngủ

- Đi nha Ni ! Nghe nói hôm nay ở đó có quà tặng !

- Không được ! hôm nay Ni phải về sớm hôm khác nha

- Sao vội về thế nhỉ ?

- Mẹ về rồi đây ! Ni tan học rồi à ? - ” Hôm nay là 1 ngày đặc biệt vì người phụ nữ mình yêu quý đã về nhà sau 1 chuyến đi công tác . Dì kinh doanh 1 công ty quần áo trẻ con và cũng là 1 doanh nhân đáng nể ” ... - xong hết rồi hả dì ?

- Gần như xong hết rồi nên có lẽ dì ở nhà một thời gian với các con . Con hình như cao lên thì phải ...

- Nào cạ ly ! Hình như lâu lắm không ăn bữa cơm gia đình ! Mâm cơm quây quần đủ mặt thích thật !

Lúc có dì thường tụ tập ăn uống , chú thì công tác ở nước ngoài cả năm nay chưa về , nhưng những lúc đó ... Ni cứ thấy như chưa hòa nhập được với gia đình này ...

- Mẹ có chuyện muốn nói ! ... Trước kia bố mẹ bận quá không có thời gian bàn bạc với các con ! Mẹ nghĩ chắc cũng đến lúc cho Ni nhập hộ khẩu để chính thức trở thành 1 thành viên trong gia đình này ... Ni hơi sững sốt : - Sao ạ ? ...

- Mau qua đây chụp 1 tấm ảnh cho đủ mặt cả nhà , Ni !

- Cái gì ? Ảnh đủ mặt cả nhà ?

- Đúng ! Chắc phải cho Ni trở thành 1 thành viên trong gia đình ta

- Mau lên ! Ba mẹ đang chờ con . Con xem ! Chuẩn bị cả tiệc mừng con !

- Hải Phương ... Hải Anh ... Hải Phong ... không ngờ lại có thể là thành viên gia đình này . Ước mơ đã được thực hiện ... ông trời ơi ... mãi mãi ... đừng lay con khỏi giấc mơ ... nếu như đây chỉ là mơ ...

” Reng ... reng ” ... Ni choàng tỉnh : - Gì chứ ? Ngốc quá ! Chuyện này trong mơ cũng đâu xảy ra , mình cứ trông mong dì

- Con trở thành con gái dì ? Con gái nuôi ?

- Đúng , lẽ ra chú dì làm thủ tục lâu rồi nhưng vì bận quá nên mới nấn ná cho đến bây giờ . Dì luôn xem con là con gái của dì , dì rất mong nghe con gọi tiếng mẹ thân yêu ...

- ” Mẹ ? Dì bảo con gọi dì là mẹ ? ” ...

Dì Hoàng Mai cười : - Tóm lại ta mau làm thủ tục nhận nuôi ...

Vừa dứt câu thì Hải Phương đứng phắt dậy , đập bàn , mặt mày cả 3 anh em trông rất khó coi ...

- Không được đâu ! Tụi con không thể chấp nhận đâu mẹ ! Bọn con không muốn có tên Ni trong hộ khẩu gia đình

- Con cũng phản đối ! Ni cách biệt với chúng con quá xa ! Trừ phi mẹ nhận nuôi nó lúc sơ sinh . Giờ mới nhận nuôi thì đảo lộn hết ý thức về chủ thể !

Dì Hoàng Mai nhăn nhó : - Lý do con nêu rồi rắc quá !

Có lẽ Hải Phong là người phản đối kịch liệt nhất : - Con cũng không chịu đâu ! Con kiên quyết phản đối ! Nếu mẹ nhận nuôi Ni thì con không nói gì với mẹ nữa !

Tất nhiên bà Hoàng Mai không hài lòng tí nào về những lời nói cũng như thái độ của 3 cậu con trai :

- 3 con sao lại trở nên như thế này ? Mẹ thất vọng về các con quá ! Không ngờ các con lại có những suy nghĩ định kiến cứng nhắc đó ! Sao các con lại trở nên ích kỷ như thế chứ ? ... Các con có biết làm thế Ni sẽ rất buồn không ? Xưa nay ... mẹ chưa bao giờ xem Ni như người ngoài ... các con xin lỗi Ni mau ! Không thì mẹ giận đấy !

- Dù mẹ bảo thế nào con cũng không chấp nhận đâu

- Hải Phong !

4. Chương 4

- Ni ! Hamburger chờ lâu lắm hay thay món khác nha !

- Hơ ! Thôi khỏi ... Thấy mặt Ni thần thờ , Tường Vy hỏi :

- Sao vậy ? Hôm nay nhìn Ni cứ buồn buồn làm sao ý ! Ni đau ở đâu à ? Có tâm sự gì cứ kể với ” chuyên gia gỡ rối tơ lòng ” này . Nhất là chuyện ” tình yêu ” , bảo đảm bạn sẽ nhẹ nhõm . Bảo mật cực kỳ ! Phục vụ tận tâm ! Cứ nói thử xem .

Ni cười buồn : - Phục Tường Vy thật , lúc nào cũng hăng hái nhiệt tình ...

- Nói thật đấy ! Gỡ rối tơ lòng thì Tường Vy này là sở trường đấy ! Tổ còn giới thiệu cho vài cô mình quen nữa . Tuy chưa đến 1 tuần đã đường ai nấy đi ... Tường Vy thở dài - Sao ? ... Tường Vy quay ra , nhìn thấy Ni ... khóc nức nở . Tường Ni bị làm sao , Tường Vy cuống lên :

- Ni ! Có chuyện gì vậy ? Sao lại khóc ?

Nhưng Ni không nói gì , khóc càng lúc càng to

- ” Dì rất mong con gọi dì là mẹ ! ” ...

- ” Con luôn xem dì như mẹ ruột con ! Con cũng khao khát được gọi mẹ ! ” ...

” Thuê bao hiện không liên lạc được , xin quý khách ... ” ... - Sao nó lại tắt máy nhỉ ? Hay xảy ra chuyện gì rồi ? Con bé chưa bao giờ về trễ . Sáng nay nó đi học ừ ừ , tại các con đấy ! Không yên tâm được , Hải Phương đi tìm Ni đi !

- Mẹ bảo sao ạ ? Con biết nó ở đâu mà tìm !

- Có khi ở trạm xe gần đây , con thử tìm xem !

- Có phải nó bỏ nhà đi đâu mà mẹ lo . Bụng đói khắc nó tự mò về .

- Con nói gì ? ... Dì Hoàng Mai cầu : - Hải Phương ! Con chưa sợ bị mẹ trừng phạt à ?

- Con hiểu rồi ... để con đi . Đau quá ! Đứng néo nữa mà ...

- Hết chịu nổi rồi ! - Hải Phương bực dọc đá vào tường - Mình lớn thế này mà cứ xem là trẻ con . Nhưng kể ra đi đâu tìm con bé nhỉ ? Rắc rối ghê ! ... Chợt nghĩ đến khu vui chơi cho trẻ em ngày xưa , Hải Phương chạy ra đấy . Quả nhiên Ni đang ngồi ở đó . Thấy mặt mày rầu rĩ của Ni , Hải Phương mắng :

- Ra là ngồi đây ! Trẻ thế này còn chưa thèm về . Muốn về muộn thì gọi điện báo , sao khóa di động ?

Nói như thế nhưng Ni vẫn im lặng không nói gì , Hải Phương ngồi xuống chiếc xích đu bên cạnh hạ giọng :

- Im lặng lẽ chẳng giống Ni chút nào . Con gái mà thơ thẩn ở đây ... đêm tối khuya khoắt , không sợ sao ?

- Dù sao cũng chỉ là người đứng , đâu liên quan gì đến cậu đâu . Tôi có bị thương hay bị bắt cóc cũng đâu có ảnh hưởng gì đến ai !

- Cô nói gì ? - Hải Phương nhăn mặt

- Bớt đi con bé Ni này đi có là gì ...

- Bất mãn với việc bố mẹ phản đối bố mẹ nhận Ni làm con nuôi ?

- Thường ngày Hải Phương và 2 anh út hiệp thể nào Ni cũng không giận .. còn ngờ ... sẽ có ngày trở thành người nhà ... khi di nhắc đến việc đó , lòng còn mừng lắm . Ai ngờ ... Hải Phương ghét tui vậy sao ? Không chịu được việc tôi thành người thân của cậu ? ... rồi Ni khóc . Hải Phương gãi đầu :

- Tức quá ! Chẳng phải thế đâu ... Không biết phải nói như thế nào nữa ... Giải thích sao nhỉ ?

Ni hơi ngạc nhiên vì những câu Hải Phương nói , chưa kịp phản ứng thì Hải Phương kéo tay Ni lại rồi ... hôn ... - " nếu thành em gái thì không thể bày tỏ tình cảm được ! " ...

- Vậy là Ni ? ... Nhưng Ni im lặng không nói gì ... rồi Ni ngắt đi . Hải Phương lay mãi nhưng vẫn không thấy Ni tỉnh , không biết phải làm sao , Hải Phương đành công Ni về .

- Tệ thật ! Có gì thì nói , sao phải ngắt xiu ? Làm mình ngượng chết đi được ! Hay tại mình nóng vội nói ra ?

- May mẹ không bắt gặp ! ... Đặt Ni nằm xuống giường , đắp chăn cẩn thận , trước khi ra khỏi phòng tắt điện , Hải Phương nói nhỏ : - Ranh con lớn nhanh lên " Cạch " ... Hải Phong đi về phòng thì thấy Hải Phương từ phòng Ni ra , Hải Phong hỏi vặn :

- Sao anh vào phòng Ni ?

- Có gì đâu !

- Thế Ni đâu ?

- Ngủ rồi !

- Ni ngủ , anh vào phòng làm gì ?

- Chỉ vào lấy ít thứ thôi !

- Trông anh đáng ngờ lắm !

Bực bội với những câu hỏi không đầu của thằng em . Hải Phương trừng mắt , bấm mạnh vào tường làm nứt 1 mảng rồi quát :

- Im đi ! Đã bảo không có gì đâu ! Bực cả mình ! ... Rồi Hải Phương quay lưng bỏ lại Hải Phong đang cau mày suy nghĩ : - " Vẫn thấy " nghi ngờ " ông ấy quá ! Chắc đã xảy ra chuyện gì rồi ! Nhưng nhìn lại bức tường ... vẫn thấy sờ sợ " ...

- Hải Phương đây rồi ! Dậy sớm thế ? - Ni cười - Dì đã đi làm ! Cậu thích ăn cơm hay bánh mì ? À quên , hết bánh mì rồi chỉ còn cơm thôi ! ...

Hải Phương ngạc nhiên vì thái độ của Ni , Hải Phương dò hỏi Ni :

- Ni ! Ni không nhớ chuyện tối qua ư ? Vờ không biết hay quên thật ? Ni cũng mong tôi vờ như không có chuyện đó ư ? Ghét nhất loại con gái hay điệu bộ ... vừa lúc đó Hải Anh đi ra . Ni thì ngờ ngác không hiểu Hải Phương nói gì ...

- O chuyện đó ... em lại làm gì sai à ? Kể ra tối qua em cũng chẳng hiểu như thế nào nữa ! ...

- Hơ ! ... gì cơ ? ... - Chỉ nhớ cùng Tường Vy dạo phố đến khuya .Sáng ngủ dậy đã thấy nằm trên giường

- Chẳng lẽ Ni bị chứng quên ? - Hải Anh nói chen vào khi nghe cuộc đối thoại của 2 anh em - Khi 1 người không thể nhớ được việc vừa xảy ra thì người ta gọi là trở ngại ký ức . Nếu 1 người vì bị sốc quên mất chuyện đã qua thì chứng quên tâm lý khác biệt với quên do công năng não giảm sút . Thường trở ngại ký ức tương tự với chứng si ngốc do phần não bộ suy thoái hay nhiễm độc rượu nên mất phần ký ức tạm thời . Tối qua Ni có uống bia ?

Hải Phương choáng váng : - " Bia rượu ? " ...

- Không có đâu ! Tường Vy nói đó không phải là rượu .

- Ngốc lắm , nhiều loại thức uống chứa cồn đấy !

- " Sao ? Mãi mới thổ lộ được thế mà vì say nên con bé quên sạch ! Lẽ nào lại như thế ? " ... - Này Ni hâm ! Còn đi học mà dám uống nước có cồn ! Tái diễn lần nữa là không tha cho đâu . Từ nay cả đời chớ có cầm ly rượu . Tức thật ! Sao lại quên mất sạch chứ ? ...

Hải Anh ngạc nhiên thái độ của Hải Phương liền hỏi : - Anh Hải Phương !

- Gì thế ?

- Giữa anh và Ni đã xảy ra chuyện gì phải không ?

Vừa nghe đến câu đó , Hải Phương giật mình : - Không ... đâu có gì ! Chỉ có điều ký ức cô bé tệ quá !

- Thường chứng quên tâm lý - Hải Anh nói thêm - dễ xảy ra khi có chuyện không vui !

- Gì ? Sự việc không vui ?

- Có nghĩa là não bộ tự loại bỏ ức chế những kinh nghiệm không vui !...

Nghe Hải Anh nói vậy , Hải Phương đứng phắt dậy bỏ vào phòng . " Rầm " ... cánh cửa đóng sập lại bởi sự giật dữ của Hải phương làm Hải Anh giật mình ...

- Phản ứng mạnh mẽ ghê ! Đúng là đã có chuyện gì xảy ra ! Chuyện gì nhỉ ? Thắc mắc ghê ! ...

- " Chuyện không vui à ? Không vui đến vậy sao ? Tức chết đi được ! " ... rồi dấm mạnh vào tường ...

- Ủa ? Anh Hải Phương ?

- Ồ , y như nổi điên ý ! Làm Mình sợ gần chết !

- Hay có người lăm le cái ghế thủ lĩnh ? Bọn con trai đều thế cả !

- Không hiểu nữa , tuy tớ chưa rõ chuyện gì nhưng sợ thật !

- Chẳng thể trông mặt mà bắt hình dong . Mặt mày vậy mà hay đánh lộn ...

- " Không hiểu thái độ càng dữ dằn hơn với mình " Ni nhớ lại chuyện ở nhà ...

- Em làm sandwich anh ăn không ?

Hải Phương không nói gì mà quay đi . Thấy vậy Ni kéo tay nhưng bị Hải Phương hất ra nên Ni bị ngã , rút hết các thứ xuống đất rồi bỏ đi . Cúi xuống dọn dẹp , Ni lẩm bẩm :

- Làm gì phải thô bạo thế ? Tức thật !

- " Thường ngày ... không quá đáng như vậy ! Đạo này hình như anh Hải Phương ghét mình , không thèm nhìn mình . Ảnh mất đáng sợ khiến mình đứng ngồi không yên . Cứ thế này chắc mình chết vì đứng tim " ...- À vụ Ni kể sao rồi ? Vụ dì nhân nuôi chính thức ấy !

- Đạo này anh Hải Phương cứ không vui nên cả nhà chẳng nhắc việc đó . Mình cũng thấy đâu cần thiết làm thủ tục giấy tờ gì . Vì có được nhận nuôi chính thức cũng đâu khác hoàn cảnh hiện giờ . Điều đó không còn quan trọng . Thích nhất là vì dì xem mình như con gái ! Thế là đủ rồi .

- Phải cố gắng nha Ni , chứ tớ không thích nhìn thấy Ni buồn rầu đâu .

-Cảm ơn Tường Vy

- Ô ... nhìn phía kia kìa Ni !

- Hơ , sao anh ấy lại ở đây ?

- Ni quen anh ta ? Anh ta là ai vậy ? Giới thiệu đi !

Nhìn thấy Ni đi ra Hải Anh liền gọi :

- Ni !

- Anh Hải Anh , sao anh lại đến đây ? Anh tìm Hải Phong à ?

- Không , anh đến tìm Ni , sao Ni không mở di động ? Đứng đây anh ... ngại lắm !

Như phát hiện được điều gì , Tường Vy chỉ tay vào Hải Anh :

- Chà , đồng phục trường chuyên ! Em chào anh , em là Tường Vy bạn của Ni ... ” nhìn gần đẹp trai thật!
” ...

Nhưng Hải Anh chẳng thèm để ý đến những lời Tường Vy nói , Hải Anh tiếp tục nói chuyện với Ni ...

- Giờ Ni về nhà chưa ? ... Ni gặt đầu ... - Vậy em về nhà thay áo đi , 6h gặp anh ở lớp học thêm !

- 6h ? Nhưng em phải về nhà chuẩn bị bữa tối . - Anh đã nhờ người làm rồi , hôm nay Ni khỏi nấu cơm ...

Cuộc đối thoại của 2 anh em Ni làm Tường Vy ” bốc hỏa ” ...

- Nè , ý đẹp trai có người chào hỏi chẳng thèm trả lời à ? Tuy không biết anh hay họ cỡ nào nhưng như thế quá bất lịch sự !

Hải Anh quay ra , mặt thản nhiên :

- Sao ? Tôi ghét nhất lãng phí thời gian . Vì thế tôi không quan tâm những ai không liên quan đến mình .

Câu nói này tất nhiên làm Tường Vy sốc nặng bởi cách ăn nói và ứng xử của Hải Anh ...

- Nói năng thiếu chừng mực quá ! Phép lịch sự cơ bản anh chưa học sao ? Nhưng thôi , mặt mũi dễ nhìn nên bỏ qua cho anh đó . Kể ra thì ... anh là dạng con trai Tường Vy thích . Cho làm quen nhé ! ...

- ” Không ngờ Tường Vy bạo dạn thật ! ” ...

- Tôi không định quen biết cô - Hải Anh thở dài - Làm ơn đừng đeo bám nữa nhé . Hơn nữa tôi cũng đâu rảnh rồi mất thời gian với trẻ con .

- Trẻ con gì chứ ? - Tường Vy bực bội cự lại - Học cấp 3 cũng chưa phải người lớn . Anh chỉ lớn hơn tôi 2 tuổi thôi . Huống chi , con gái thường khôn sớm hơn con trai .

- Có vẻ cô ra vẻ thông minh ? Thành tích cô thế nào ? Có đứng thứ 10 toàn trường không ? Còn tiếng anh thi TOEFL được bao nhiêu điểm ? Nói chuyện với người nước ngoài được không ? Cô có quan điểm gì về việc bầu cử tổng thống Brasil năm sau và nạn khủng bố hiện nay ? Giờ học sinh phải làm gì để theo kịp bước tiến của thế kỷ 21 ?

Hải Anh hỏi 1 tràng dài câu hỏi làm Tường Vy cứng họng , không nói được câu nào ...

- Ghét nhất loại con gái ngu , nghe rõ rồi chứ ? Đừng quên đúng 6h nha Ni !

Rồi Hải Anh quay lưng bước đi . Tường Vy lẩm bẩm :

- Không ngờ tính nết anh ta tệ đến mức này ! Tiếc ! Mặt mũi đẹp thế mà ăn nói thiếu văn hóa !

- Em Hải Phương đấy !

- Cái gì ? Là anh 3 của Ni hả ? Thật khó tin ! Tuy cùng mặt mũi sáng sủa như nhau mà tính cách lại khác nhau . Người anh có nhiều vấn đề mà người em lại là học sinh ưu tú trường chuyên . Nghĩ lại cả 2 đều có 1 điểm tương đồng , đó là TÍNH CÁCH CỰC KỲ KHÓ CHỊU . Thương Ni ghê , phải chịu đựng ngược đãi trong gia đình . Tiếc ghê , anh chàng đó lại là dạng mình thích ... nào ngờ tính tình quá chán ! Cứ y như là nắm càng độc màu càng rực rỡ !

- Thế Tường Vy có quen Hải Anh không ? Ni giúp cho !

- Thôi - Tường Vy xua tay - Tường Vy không muốn bị hành như Ni đâu ! Tìm một người bạn bình thường yên ổn còn hơn !

- Đúng đấy !

- ” Tuy nói vậy không phải với Tường Vy nhưng hôm nay vui lắm . Vì cuối cùng cũng biết anh Hải Anh ” tử lạnh ” với tất cả ... chứ không phải chỉ riêng mình . Và không phải chỉ ghét mới lạnh nhạt . Giờ mình đã hiểu rồi ! Nhưng vì sao nhỉ ? Phải hẹn ra ngoài như thế ? Nên mặc gì nhỉ ? Ầ , dì vừa mua cho bộ quần áo ! ” ...

Ngó qua đồng hồ đã 6h30 Ni Cuồng cuồng :

- Chết ! Trễ mất ! Làm sao đây ? Chắc chắn sẽ bị mắng thảm thiết ! ..

5. Chương 5

- nè nhìn bên kia đi , ấn tượng chưa ?

- 1 cặp đẹp đôi ! Nhất là cậu trai khôi ngô !

- Hình như tớ thấy người này trên ti vi rồi đấy , chắc nghệ sĩ !

- Cô bé kia xinh quá ! Chắc người mẫu !

- ” mọi cặp mắt đều đổ dồn về đây . Làm gì cứ nhìn chăm chăm ! ” ...

- Hải Phong bảo với các chị hóa trang là muốn xin lỗi Ni nên các chị tự nghĩ cách giúp !

- Hèn chi ! Ngạc nhiên ghê . Đột ngột hóa trang giùm còn chọn trang phục ặc ... các chị chuyên nghiệp lắm ... cứ tưởng biến tôi thành cô bé lọ lem rồi chứ !

- Mà Ni không trang điểm cũng rất xinh !

- Bạ quá !

- Nói thật là Ni xinh lắm ... hơn bất kỳ ai ... hơn nữa ... những cô gái Hải Phong chấm không thể không xinh ...

- Những cô gái Hải Phong chọn ?

- ” Mình nói được rồi ! Hay lắm ! Vậy dễ tiến triển hơn rồi ! Tuyệt ! ” ... - đúng ! Trong lòng Hải Phong chỉ quý mến mình Ni thôi ! Ni mới là cô bé Hải Phong quý mến nhất !

- ” Tim cứ đập mãi như thế ! Bình tĩnh đi , cậu ta rất đẹp trai , vừa rồi lại nói thế ... nghĩa là sao nhỉ ? ” ... - Hải Phong ... đang định nói gì ? Ngày nào cũng toàn hành tôi ... Đang trêu đùa nữa hả ? ... - ” không thể nào mà có chuyện con người này quý mến mình được ! ” ... - Cậu tưởng tôi sẽ sụp bẫy ? Thôi đi , không ai để cậu bốn cọt mãi đâu !

- Ô ... không phải thế đâu Ni ! Nghe đi mà Ni ! Thật lòng tôi ...

- Hơ ... kia là ... Trịnh Hải Phong sao ?

- Nguy rồi !

- Phải Trịnh Hải Phong ? Tụi này là fan của Hải phong nè .

- Hải Phong thật hả ? Đẹp trai hơn ti vi !

- Nhìn kìa Trịnh Hải Phong trong phim quảng cáo đó . Chắc phải đến xin chữ ký . Ký đi Hải Phong ! ...

- ” Nguy quá ... nhiều người tụ tập lại rồi ! ” ...

- Nè đừng cản đường !

1 fan quá khích đẩy ngã Ni làm Ni choáng váng . Hải Phong thấy vậy liền đẩy fan ra bên , chạy vội vã đến bên Ni , hỏi dồn dập :

- Ni ! Ni có sao không ? Đau chỗ nào không ?

- Hải Phong ! Cô gái đứng bên cạnh anh là ai ?

- Quan hệ thế nào với Hải Phong ? Chẳng lẽ bạn gái ? ...

- Không đâu ...

Ni chưa kịp nói thì bị Hải Phong chặn lời ...

- Đúng ! Đây là bạn gái của Hải Phong

" Sững sờ chưa ! Nghe nói Hải Phong có bạn gái ! " ... - Hay lắm ! Không ngờ thằng em lại dám ! ...

- Nè Hải Anh ơi cô nhóc sắp về chưa ? Anh sắp chết đói rồi đây !

- Ni chưa về ! Mấy giờ rồi ?

- Trễ thế này nó còn chưa về ! Phải mắng một trận mới được !...

" Tính ... tong " ... - ơ về đây !

Bên ngoài Hải Phong và Ni vẫn thấy ngại ngùng với những chuyện vừa xảy ra ...

- Ta vào chứ ?

- Vâng ! ...

" Rầm " .. Giờ là mấy giờ hả ? - Hải Phương mặt hầm hầm , đóng mạnh cửa làm cả Ni lẫn Hải Phong đều giật mình ... - Hôm nay chết chắc rồi ! Đạo này bạo lắm ! Không ngoan ngoãn nấu cơm mà đi lung tung ! Chờ nó suất đói rã ruột . Muốn chết đúng không ?

- Em xin lỗi anh hai ... Ni run bần bật , co rúm người .Hải Phương nhìn thấy tóc Ni để kiểu khác thì mắng

- Làm gì tóc tai uốn lộn thế kia ? Không còn nhìn ra ! Tưởng cô là ai ? Chẳng qua chỉ là đứa mờ côi . Không rõ địa vị của mình sao ?

Những câu nói đó như kim xuyên vào lòng dạ của Ni , Ni nắm chặt tay , cúi gầm mặt xuống . Hải Phong chặn lời Hải Phương ...

- Đủ rồi anh hai ! Anh đừng nói như thế với Ni nữa !

- Sao ? Hôm nay cậu uống nhầm thuốc à ? Hay thần kinh cậu bị chập ?

- Không phải đâu ! Em yêu Ni ! Nên anh xin đừng nặng lời với Ni như thế nữa ! Em không chịu nổi cảnh Ni bị người khác ức hiếp !

- Cái gì ? ... cả Hải Phương lẫn Hải Anh đều sững sốt ...

" Ơc ... ơc ... ơc " ... - Ồ trào rồi ! ... Á nóng quá ! Đau ... >" - Yêu Ni ? Cậu nói cậu để ý Ni ? - Đúng ! Từ bé em đã rất quý mến Ni , chỉ là không có dịp nói ra !

Hải Anh thì ngồi trầm ngâm : - " Ai ngờ đối tượng của nó lại là Ni ! Nó đi trước 1 bước rồi ! Vậy càng bực " ... - Thế Ni bảo sao ?

- À vẫn chưa phản ứng gì ! Nhưng em đã thổ lộ với cô bé rồi !

- Ngốc lắm ! Quan trọng là ý nguyện của con người kia chứ ! Một mình cậu có yêu mấy cũng thế thôi ! Hơn nữa đối tượng mà là Ni thì ... cậu có nghĩ cho Ni ? Vậy Ni sẽ rất khó xử ! Hơn nữa trong nhà con bé còn phải chịu đủ thứ tội nợ . Cậu nói vậy chỉ khiến nó càng ngượng ngùng , lúng túng !

- Em không biết ! - Hải Phong hét lên - Em mặc kệ điều đó ! Tóm lại em đã bày tỏ với Ni , giờ Ni là bạn gái của em . Các anh cứ mặc kệ em đi .

- Thế là bạn gái cậu rồi ? - Hải Phương trừng mắt - Tỉnh táo lại đi ranh con ! Ni sao là bạn gái cậu được ! Cậu quên rồi đấy à ? Đây là con nhỏ osin của nhà này . Cậu định 1 mình độc chiếm osin à ? Tôi không cho phép đâu ! Đừng hòng ! ...

- Anh hai sao vậy ? Em nói nghiêm túc đấy , em thực lòng rất mến Ni !

- Vậy à ? Trời đất ! thằng em trai tôi khôn lớn rồi , nó đòi có bạn gái nữa chứ ! Chẳng lẽ cậu tưởng đang được khen ? ... rồi Hải Phương quay ngoắt đi về phòng trong sự giận dữ : - " tức thật ! " ...

- " Em thật lòng thương Ni , anh cứ mặc kệ em đi ! " ... " rầm ... rầm ... rầm " ... - Gì vậy ? Tiếng động lớn ghê !

- Tức thật ... Hải Phương gia súc dẫm vào bao cát ... - Sao là mặc kệ chứ ? ... " rầm ... rầm ... rầm " ...

- Dễ sợ ! Cú dẫm đó mà trúng thì mất mạng .

" Roẹt " ... - Trời đất ! Dẫm rách cả bao cát

- Huấn luyện viên phát hiện thì thảm lắm ... Đã làm hỏng mấy bao cát rồi !

- Hôm nay nhìn hấn dữ dần quá !

- Không chừng ra can còn mất mạng !

" Bộp ! " ... Hải Phương tháo đôi giày tay , ném xuống đất ...

- Tức chết được ! Nếu là người khác thì dẫm mấy dẫm trút giận . Nhưng giờ mình phải làm sao ? ... Hải Phương quát :

- Nè ! Gọi đại ai lên song đấu với tui !

- Ô ... ai cứu tôi với ! Tôi là con trai duy nhất trong nhà !

" Rầm ... rầm " ... - Thôi về trước nhé !

- Cầu trời phù hộ cho cậu ta bình yên !

- Hôm qua các cậu nghe gì không ?

- Vụ Hải Phong có bạn gái chắc là tin đồn !

- Tin đấy tớ đi xác minh rồi ! Con bé đó là ai nhỉ ?

- Tớ nói đúng hả Tường Vy ? Chẳng ai phát hiện ra Hải Phong có bồ cả !

- Nếu thật thì tớ không bao giờ tha cho cô ta ... Tường Vy đập bàn ...

- Mình là 1 fan chung thủy của Hải Phong , sao có thể chấp nhận được chuyện này !

- Ô không lẽ ... Tiểu Trúc và Tường Vy là fan của hải Phong ?

- Không biết à ? Bọn tớ là fan của Hải Phong từ lâu rồi ! Lúc biết Hải Phong cùng lớp với bọn , tớ còn xin đổi lớp đấy !

- " Làm sao giờ ? Phải làm gì đây ? " ... Ni lo lắng ...

- Sao thế Ni ?

- " Ra Tường Vy thích Hải Phong ! Vốn định tâm sự với Tường Vy , nhưng giờ đâu cách nào mở miệng "

- Ê ! Tìm ra đối tượng là ai chưa ?

- Còn đang rà soát lại , nghe nói cùng công ty nghệ sỹ !

- Đợi bọn mình tra ra hăng tính !

- Đúng ! Tuyệt đối không tha cho nó !

- Vậy các bạn định đối phó ra sao ?

- À trước tiên ... phải phá thanh danh của nó . Bịa chuyện đơm đặt để nó không mặt mũi nào ló ra khỏi nhà !

Ni toát mồ hôi lạnh ...

- Kế gửi thư hăm dọa khủng bố rồi lên mạng chửi . Đối tượng là nghệ sỹ thì rất hiệu quả !

- Thế nếu đối tượng chỉ là người bình thường ? Nếu không phải nghệ sỹ thì là học sinh bình thường như bọn mình ?

- Không đời nào ! Tổ cá chẳng phải học sinh . Hải Phong chỉ thích những gì đẹp đẽ !
 - Đúng ... Hải Phong kén chọn dữ lắm ! Nếu là nữ sinh bình thường chắc tớ thất vọng lắm !
 - Không phải nghệ sỹ thì càng dễ hành nó ! Sao thế Ni ?
 - À ... không sao ! ... Lúc này Ni cảm thấy rất sợ ... - ” sợ quá ! Nếu các bạn biết mình chính là nhân vật đó ... chắc chắn không tha ình đâu ! Nhớ hồi cấp I bị chế giễu là con mò côi đến giờ lòng vẫn buồn buồn ” ... - Hải Phong tệ hại ! Bảo người ta phải làm sao bây giờ ? ... rồi Ni khóc ...
-

6. Chương 6

- Nhìn kia , phải Hải Anh không ?
- Đẹp trai ghê , không ngờ gặp ở đây !
- Nghe nói Hải Anh giỏi lắm ... rất nhiều trường đại học mời vào học !
- Tuyệt vời , đầu óc thông minh , khuôn mặt khôi ngô ... tương lai sán lạn !
- Không được ... không thể như thế được - Hải Anh vò đầu , trầm ngâm ... - thế này thì giai đoạn 2 phải tăng cường hơn , cứ thế này thì sẽ không thành công ! Tức thật . Hải Phong hại mình phải thay đổi kế hoạch !
- Hải Anh đang làm gì thế ? Có hợp đột xuất mà !
- À ... tôi đi ngay !
- Cậu làm gì vậy ? Thấy bận bịu suốt ngày . Để xem giúp được gì không ... rồi nhìn vào màn hình vi tính ...
- Gì đây ? Kế hoạch gì đây ? Kế hoạch 5 năm cho Ni ? Nói đi Hải Anh , tò mò quá ! Kế hoạch gì vậy ?
- Tốt nhất cậu không nên biết , nếu không cậu sẽ bị hủy diệt ! ... - ” làm sao đây ? Sự việc đã đến nước này thì phải khai chiến toàn diện thôi ! ” ...
- ” Khò reng ... reng ” ... - chết thật ! - Hải Phong vùng dậy - Thiệt tình ! Trễ những 1 giờ ...
- ” Cách ... cộp .. cộp ” ... - Ni ! ... Đúng là chẳng thể nào có chuyện đến giờ cô bé vẫn chưa đi học ! ... Hải Phong nhìn thấy hộp cơm để trên bàn kèm theo lời nhắn ... - ” hôm nay vốn định đi học chung , sẽ vui biết mấy ! ... cơm hộp ... à đúng rồi ! Chẳng hay sao ? Từ nay sẽ ăn trưa cùng Ni , sao mình không nghĩ ra nhỉ ?” ..
- ” Cộp ... cộp ” ... - ” Thử tìm xem chỗ nào thích hợp ! ” ...
- Hải Phong kìa !
- Thật chẳng dễ để tìm 1 chỗ yên tĩnh !
- Nghỉ trưa rồi ! Ta xuống cantin đi !
- ” Tít ... lên sân thượng nhé Ni ! ” ... - ” Hải Phong kêu lên sân thượng ? ” ...
- Còn làm gì vậy Ni ? Cùng ăn trưa nhé !
- Ừ ... được ... được !
- Tan học có ai bận không ? Đi dạo phố luôn !
- Hay Ni đi cùng nhé !
- Món này ngon ghê !
- ” Chắc chẳng có gì ! Mình không muốn bị họ phát hiện mối quan hệ ... giữa mình và Hải Phong ! ” ...

- Hay lắm ! Chính là chỗ này ! Tầm mắt thoáng quá ! Không khí trong lành ... tuy hơi lạnh lạnh ... nhưng vì thế mà không ai thêm lên ! ... Hải Phong nhìn xuống sân chơi bóng , nơi các học sinh đang chơi bóng ... - người y như con kiến !

Hải Phong dựa lưng vào tường đợi Ni nhưng 30 phút ... rồi 60 phút ... Ni vẫn không lên , mặt Hải Phong đờm buồn ...

- Lâu thế Ni ? ... sao giờ này còn chưa chịu lên ?...

- Chà ! Tàn học rồi !

- Ai trực nhật ?

- Bạn về trước đi , hôm nay tui phải trực nhật !

- Được ! Về nhé !

- Kể ra thì ... Ni thở dài ... - Trưa nay mình đã xù Hải Phong ! Không biết nên nói gì ! Chắc cậu ấy giận lắm ! Chắc phải đi tìm để giải thích ...

" Cộp ... cộp " ... - " Hải Phong ? " ... Ni nhìn thấy Hải Phong đứng ở hành lang lớp , vờ đi qua coi như không biết nhưng - Sao Ni không đến ?

- Sao lại gọi đột ngột vậy ? Đã thỏa thuận ở trường là không quen biết mà ! Bị phát hiện thì làm sao ? Lần nào cũng làm người ta khó xử !

- Khó xử ? Tôi chỉ muốn ăn trưa cùng ni thôi mà ! Bộ thế là sai sao ?

- Đúng ! Lần nào cậu cũng chỉ nghĩ đến cậu thôi ! Cậu có nghĩ đến cảm giác của tôi không ? Tôi không muốn vì cậu mà mất hết bạn bè !

- Không phải vậy ! - Hải Phong nắm vai Ni - Chẳng phải đã nói với Ni là ...

- Buông ra đi - Ni hất tay Hải Phong - Ngốc lắm ! Bị bắt gặp thì sao ? Tôi sợ các fan của cậu lắm rồi ! Tôi không muốn thay đổi sinh hoạt hiện giờ ! Làm ơn đừng quan tâm tôi được không ? ... rồi Ni chạy đi ...

- Ni !Chịu đựng nhiều rồi ? Vì mình mà Ni lúng túng ... Chỉ muốn ở cạnh nhau thôi mà ... cùng ăn trưa ... cùng cười nói vô tư với tất cả ... chỉ là muốn ... Hải Phong đứng lặng lẽ ...

- 39,2o ... chết thật ! Càng lúc càng nặng ... Nguy quá ! Hải Phong dậy , tôi đưa cậu đi bệnh viện !

" Khụ ... khụ ... khụ " ... - Em không sao mà ! ... " khụ ... khụ ... khụ " ...

- Còn bảo không ! Cậu sắp chết đến nơi hay cậu bị viêm họng nặng ? Cậu sắp chuẩn bị làm ca sĩ đấy !

- Anh nói đúng ... " khụ ... khụ ... khụ " ...

- Gì cơ ?

- Anh nói ... dù yêu thương mấy ... Hải Phong thở nặng nhọc nói ... - cũng phải nghĩ đến cảm giác của người kia ... em suy nghĩ đơn giản quá ! Cứ tưởng bộc lộ lòng mình với người ta là được ... không ngờ đem rắc rối đến cho Ni ! Tất cả còn ở phía trước ... Ni bảo khó chịu hơn và ghét em hơn ... rồi Hải Phong khóc ... Hải Anh đứng lặng lẽ ...

- Thôi được ... cậu ngủ đi ... cần gì cứ gọi anh !

" Kẹt ... cạch ... cộp ... cộp " ... - Ya - Hải Anh reo lên - Thích quá ! Hay ! Tóm lại Hải Phong đã bị loại . Mặc dù biết là có lỗi với nó , nhưng biết làm sao ...

- Anh ... vừa lúc đó thì Ni đi ra khỏi phòng ... - Hải Phong sao rồi anh ? Bệnh nặng lắm à ?

- Nó hơi sốt thôi ! Mà sao giờ Ni vẫn chưa đi học ? Đã bảo anh sẽ chăm sóc Hải Phong mà !

- Em nghĩ chắc em cũng hơi quá đáng với cậu ấy . Cậu ấy bệnh 1 phần cũng do em nên em nghĩ có lẽ em ...

- Im , đi học ngay , định cúp à ? ... Rồi Hải Anh xoa đầu Ni ... - Đừng lo , không phải lỗi của em đâu , chẳng liên quan gì đến em nên em đừng lo !

- Tự trách ?

- Đúng , không cần phải trách bản thân mình , bệnh là do nó tự gây ra mà thôi ! Không cần thiết phải ray rứt . Nên em đừng nghĩ vẩn vơ ... - ” chăm sóc Hải Phong ... lỡ Hải Phong thương hại thông cảm , rồi thành thân hơn ... không thể để cho Hải Phong có bất kỳ cơ hội nào ” ...

Mấy ngày sau , sức khỏe đỡ hơn nhưng vì công việc nên Hải Phong phải đi ngay ...

- Ổn chứ con ? Nhớ giữ gìn sức khỏe nha !

- Mẹ đừng lo

- Này ... Hải Phong !

Ni gọi Hải Phong nhưng Hải Phong không nói gì mà quay lưng bước ra khỏi cửa ...

” Lễ hội nghệ thuật lần thứ 16 trường ... (chưa nghĩ ra là tên trường gì) ” ...

- Anh ơi thông cảm đi mà ! Em đến đây như vậy rồi , cho em vào đi !

- Đã bảo không có thiệp mời thì không được vào !

- Xin lỗi , trách nhiệm của tụi này là gác cửa !

- Cô nhìn bên kia , cũng 1 đám con gái chờ được vào đây . Cho cô vào tụi này biết giải quyết sao với họ ?

- Tức thật ! 1 lễ hội thôi mà ! Sao khó quá vậy ? Chẳng lẽ ... như thế mới chứng tỏ ăn khách ? Tức ghê ! Tường Vy này không chịu bỏ cuộc đâu ! ... Tường Vy móc điện thoại ra , bấm số rồi gọi ... - Alo ! Tường Vy đây ! ...

- Đây ! Mình đây ! Mau qua đây đi Ni !

- Có chuyện gì gọi mình thế ? ... - ” Sao lại gọi đến trường ... ? ” ...

- Đi ra đây với tớ ! ... - Nè em nói mấy anh nghe ! Cô bé này là em của anh Hải Phong đấy !

- ” Hả ? ” ...

- Sao ? Cái gì ? Hải Phương là anh ...

- Ni có nhìn về mặt mấy anh chàng đó không ? - Tường Vy cười lớn - Hài ơi là hài ! Hải Phương quả là lừng lẫy giang hồ . Biết vậy rủ Ni đi từ đầu !

- Nè ! Rủ người ta đến đây vì chuyện đó hả ? Nếu anh Hải Phương biết thì tui chết chắc !

- Xin lỗi , vì người ta muốn được xem quá ! Lễ hội nghệ thuật của họ lại vào không dễ , không ngờ không cho vào ... nên đành phải nhờ Ni giúp !

- Xin chào ! Không ngờ lại gặp ở đây ! Tôi là Bảo Hoàng , đã gặp mặt lần trước ở tiệc kết bạn , nhớ không ?

- Làm sao giờ ? Bị bạn ổng phát hiện !

- Hay quá ! Đề tôi dẫn đường cho ...

- Cái thằng ranh Hải Phương ... cậu điên à ? Hôm nay họ phải diễn mà cậu đánh như vậy thì phải làm sao ? Bị cậu đánh gãy xương sao lên sân khấu được ! Tức thật ! Bộ cậu sợ không ai biết cậu là chó điên ... ” bóp ... Vĩnh Bảo ngã nhào xuống đất ...

- Biết trước là vậy mà !

- Nè cậu có sao không ?

- Hình như gãy răng , đau quá ...

- Một lũ vô dụng ! Ai bảo các cậu không biết trời cao đất dày gì , đi gây sự với tôi . Lên sân khấu hả ? Đừng chọc cười ! Vỡ vế như các cậu mà dám lên sân khấu ! Xì ... Đừng có làm mất mặt trường mình !

- Vậy cậu lên đi ! - Vĩnh Bảo chỉ tay về phía Hải Phương - Chỉ tại cậu báo hại tụi này mất 1 người . Cho tụi này biết cậu giỏi cỡ nào , diễn cho tụi này xem đi ! Cậu nhanh nhảy vậy chắc không khó lắm nhỉ ?
- Thưa quý khách quan ! Buổi diễn sắp bắt đầu ! Xin mời quý khách quan đến lễ đường chính ... tiếng loa phát thanh báo hiệu ...
- Xin mời ! Chỗ này dành cho khách quý ! Còn phục vụ nước uống nữa . Các cô cứ xem đi nhé , tôi đi đây !
- Cảm ơn anh !
- Dạ chào anh !
- Anh ta hay đấy chứ ? Nhìn kỹ cũng rất dễ thương . Vậy mà chơi thân với anh Hải Phương , không tin nổi !
- Anh ấy có vẻ tốt ! Tìm cho bọn mình chỗ tốt thế này mà . Hay ghê !
- Nhìn bên kia xem , con gái đông nghẹt ! Không hiểu tài nào lấy được thiệp !
- Giờ xin bắt đầu lễ hội nghệ thuật lần thứ 16 trường
- Lợi hại , có dàn nhạc , vũ kịch và cả những điệu múa thịnh hành nữa ...
- Trường ... tổ chức lễ hội với rất nhiều tiết mục và các thể loại khác nhau
- Hay lắm ! Phản ứng của khán giả rất tốt ! Chuẩn bị tiết mục tiếp theo !
- Nhớ điệu múa chưa Hải Phương ? Nếu không tự tin giờ rút vãn kịp !
- Bỏ cuộc !? Trong từ điển của Trịnh Hải Phương này không có 2 từ ” bỏ cuộc ” ... Hải Phương giơ 1 ngón tay lên thách thức ...
- Vênh váo nhỉ ?
- Kế tiếp là tiết mục của nhóm EXILE nổi tiếng nhất trường
- Bắt đầu rồi !
- Chờ mãi mới được xem nhóm này biểu diễn ...
- Hải Phương lao ra sân khấu bằng ván trượt đầu tiên , biểu diễn những động tác hiphop rất đẹp mắt (ngôn ngữ hơi nghèo nên không biết tả thế nào) . Kể đến là những người trong nhóm bước ra ...Ni rất ngỡ ngàng với bài biểu diễn của Hải Phương ...
- ” Đây là anh Hải Phương sao ? Khác quá ! ”
- Đám con gái ở khán đài cổ vũ rất cuồng nhiệt ...
- Nhìn xem anh chàng kia là ai . Đẹp trai quá !
- Diễn trai quá , nghệ sỹ chẳng ?
- Trong EXILE có nhân vật này ? Chưa thấy bao giờ !
- Có lẽ mới gia nhập !
- Lại vậy Ni , ra anh Hải Phương nhảy giỏi vậy !
- Trong chương trình này đâu có tên anh ấy , đây cũng vậy ...
- Bất ngờ ghê , cứ tưởng anh ấy chỉ biết đánh đấm ...
- Nè phải Trịnh Hải Phương không ? Sao lại trong đó ? Hắn đâu phải thành viên EXILE ...
- Nghe nói hôm qua hắn đánh gãy tay 1 thành viên của nhóm nên có lẽ vì thế mà hắn phải ra thay ...
- Ồi chà ! Gãy tay ? Dễ sợ thật ...

- " Tức ghê ! ... Vĩnh Bảo suy nghĩ ... - không ngờ nó lại biết nhảy ! Không tin được nổi , nó nhìn tui mình duyệt có 1 lần thôi mà phối hợp hoàn hảo đến vậy ! Quả là quái vật mà ! "
- Tuyệt vời ! Bọn em yêu EXILE ...
- Trung Kiên !
- Dạ chào giám đốc Minh Đạt !
- Các cậu tập thể nào rồi ?
- Dạ , cũng thuận lợi . Cứ thế này thì 1 tháng nữa là xong . Chỉ có điều Hải Phong tập hằng quá , sợ sức khỏe cậu ấy không chịu được . Anh vào khuyên cậu ấy đi !
- " Cách " ... - Hải Phong à ! nhưng Hải Phong vẫn tiếp tục nhảy ...
- Nào , giải khát ... ông giám đốc đưa cho Hải Phong lon nước ... - Trung Kiên nói dạo này cậu cứ tự ép bản thân mình . Chắc cậu nên nghỉ ngơi 1 thời gian . Lúc đưa cậu ra mà sức khỏe sa sút thì không hay . Chẳng lẽ cậu thất vọng vì bị Ni cự tuyệt ?
- Bảo sao ? Ai thất vọng ? Chú không biết gì thì đừng nói , đừng xem thường tui !
- Xin lỗi ! Lỡ lời ...
- Chỉ là quyết định giảm tốc vụ Ni ... nóng vội quá sợ tổn thương tâm tư Ni !
- À dạo này Hải Phương khỏe không ?
- Chú có việc tìm anh ấy ?
- Đợt tuyển chọn này không ai xuất sắc nên nhớ đến Hải Phương ! Nếu Hải Phương tham gia bên cạnh Hải Phong thì hay !
- Chú cũng biết rõ tính anh Hải Phương rồi mà ! Lúc đó chính chú bảo anh ấy không thích hợp làm nghệ sỹ !
- Vì cậu ấy nóng nảy thô bạo quá ! Hở chút đánh đấm , tôi không yên tâm ! Nhưng kỹ thuật vũ đạo của cậu ấy và khuôn mặt cũng được , giờ nghĩ lại vẫn còn tiếc ... - Tuyệt quá !
- Hoàn hảo cực kỳ , cậu có nhìn phản ứng của khán giả không ?
- " Bộp " ... - Nè , chờ chút xíu ! Thua cậu rồi , không ngờ cậu nhảy giỏi vậy ! Sao giỏi mà không nói gì ? Sao ? Có muốn tham gia vào nhóm bọn tớ không ? Với tài năng của cậu thì hợp lắm . Bọn tớ đủ kinh nghiệm , từ nay sẽ ...
- Nhóm múa hả ? Thôi đừng chọc cười nữa ... Những nhóm ba xu đó ... ai thèm tham gia , chọc cho chó mèo cười !
- Nè nhóc , nói lại coi ... mấy cậu bạn trong nhóm xúm vào can khi thấy Vĩnh Bảo định đánh Hải Phương ...
- Bình tĩnh đi!
- Cậu cũng biết tính cậu ta rồi còn gì !
- Định thách đấu à ? Muốn thách thì tui chiều ! Nhưng cậu chuẩn bị quyết tử đi !
- Người nào đập nó giùm tôi không ?
- Hải Phương ! Sao cậu không nói cậu có em gái ?
- Em gái !?!
- Đúng , trước kia sao cậu không nói ? Cái cô tên Ni là em gái cậu ... cứ tưởng gì chứ ... - Hay ghê ! Tuyệt quá ha ! Giờ biết sao họ được hoan nghênh rồi chứ ?
- Đúng ! Hôm nay vui lắm !
- Nhưng ấn tượng nhất vẫn là anh của Ni đấy ! Không ngờ anh ấy nhảy giỏi vậy !

- Anh ấy không định biểu diễn ... nếu có anh ấy chắc thành công .
- Mình quen mấy người , cần giới thiệu không ?
- ” Nghĩ kỹ hồi cấp 2 hình như anh Hải Phương không có lên tivi ! Giám đốc Minh Đạt cũng từng nhắc đến anh ấy . Lần đầu mình thấy anh ấy nhảy ... nhưng công nhận hôm nay anh ấy đẹp trai thật . Hải Phương thế này ... thật không ngờ ... ngạc nhiên quá sức ! ” ...
- Cún con ! Sao lại ở đây ?
- Ô ... anh ...
- Em kéo theo Ni đấy ! - Mặt Tường Vy giả bộ tội nghiệp - Lỗi tại em cả , anh đừng giận Ni nha !
- Cậu đình dãn dựng không khí khủng bố với con gái à ? Như thế thì không hay đâu ! Có 2 cô bé xinh xắn đến đây vậy để tôi mời . Tất cả theo anh !
- Nào cứ tự nhiên ! Ăn no rồi quyết định xem đi hát hay ghé đâu đó ...
- Anh cứ tiêu hoang thế liệu có phá sản không ?
- Đừng lo , Hải Phương sẽ tìm ra cách . Thực ra anh cũng không mang tiền
- Hả ?
- Liên quan gì đến tớ ?
- Thiệt tình ... chỉ vì chơi nhảm bạn mà khiến tớ tốn 1 tháng tiền tiêu vặt để bồi thường thuốc men điều trị . Nền tháng này tiêu vặt phải nhờ cậu rồi . Nào ăn 1 miếng bánh nhấp ngụm coca
- Nè ... làm gì vậy ?
- Nhìn xem Ni , anh Hải Phương mà phải nhịn anh Bảo Hoàng . Cả 2 thân nhau ghê !
- ” Kể ra thì hôm nay ... phát hiện được thêm 1 tính cách nữa của anh Hải Phương ! ” ...
- Coi chừng ... ” bộp ... xoảng ! ” ... - Ni ! Có sao không ? Chết ! Làm sao giờ ?
- Dạ không , tại em sơ ý ... -” anh Hải Phương sắp mắng mình ! ”
- Đừng động vào đó ! Để đó anh dọn dẹp cho , Ni đi rửa tay đi !
- Ni rất ngạc nhiên về thái độ của Hải Phương
- Nhìn nè ” bộp ... ♪ ... điểm cao nhất ” làm ai cũng sửng sốt
- Woa ! Tuyệt vời !
- Vậy là điểm cao nhất hả ?
- Tuyệt kỹ chết người , từ này phải cẩn thận hơn mới được !
- Hôm nay vui ghê , tui đưa Tường Vy ra trạm xe , đi trước nhé !
- Chào Ni , chào anh Hải Phương , về trước nhé !
- Bye Tường Vy , bye anh Bảo Hoàng !
- Hừ , bị thằng Bảo Hoàng cho sụp bẫy nhưng kể ra hôm nay cũng vui vui !
- ” Sao hôm nay anh Hải Phương trở nên khác vậy nhỉ ? Thái độ cũng vậy , cứ như trở thành 1 người khác vậy ! ” ... Ni đắm chiêu suy nghĩ . Đêm đó cả Ni lẫn Hải Phương đều không ngủ được ...
- ” Có lẽ lúc trước mình vẫn chưa nhận ra hay có thể là mình không nghĩ đến nhưng bây giờ mình đã xác định được ... có lẽ có lẽ mình đã thích em ấy ... anh thích em ... Ni ” ...
- Alo ? Con Hải Phương đây , có chuyện gì thế mẹ ?
- Nghe đây , có một số chuyện nên mẹ sẽ cắt tiền tiêu vặt của con một thời gian !

- Sao ? Sao mẹ lại làm vậy ?
- Gì chứ ? - Bà Hoàng Mai mắng qua điện thoại - Chẳng phải là tại con sao ? Đạo này con gây ra toàn chuyện không hay . Đã thế còn tiêu xài hoang phí nên mẹ mới phải làm vậy .
- Mẹ !
- Không nói nhiều với con nữa , mẹ cúp máy đây ! ... ” Tít ” ...
- Khoan đã ... mẹ Bực mình ghê ! Làm sao đây ? Hay mình đi làm thêm ? ... Mà làm nghề gì được nhỉ ? Hay mình làm bồi bàn ở bar ? Cũng không được ... mẹ mà biết còn phiền nữa ... Hay hỏi lão Bảo Hoàng nhỉ ? - Alo ! Tớ đây ! Cậu biết chỗ nào làm thêm không chỉ cho tớ
- Nè Tường Vy , tớ nhờ cậu 1 chuyện được không ?
- Ờ ... chuyện gì ?
- Chả là tớ muốn kiếm ít tiền để ra ngoài sống tự lập , không muốn dựa dẫm vào các anh ý nữa . Nhưng tớ lại không biết nên làm thêm nghề gì , Tường Vy chỉ tớ được không ?
- Được chứ , gần đây có quán fast food mới mở đang tuyển nhân viên , cậu ra đấy thử xem !
- Vậy sao ? Cảm ơn Tường Vy nha
- Ở đây tuyển nhân viên phải không ạ ? Em thấy ở ngoài đề biển !
- Ừ , em muốn làm hả ?
- Vâng , có chút lý do nên em muốn làm thêm ở đâu đó !
- Em tìm đúng chỗ rồi đấy , bọn anh đang cần người phục vụ quán ! Em được nhận , đi thay đồ đi !
- Mời quý khách vào ơ ... anh Hải Phương ?
- Sao em lại ở đây ? ... Bộ quần áo này ? Em làm ở đây sao ?
- Vâng ... ” tiêu rồi ! ” ...
- Anh là chủ quán phải không ?
- Vâng ! Có chuyện gì không ?
- Tôi thấy ở ngoài đề biển , ở đây tuyển nhân viên phải không ?
- Đúng , nhưng mà đủ nhân viên rồi !
- Có sao đâu , mặt mũi thế này có thể giúp nâng cao doanh thu mà !
- Thôi được , cho cậu làm !
- Hậu quả thế nào em không chịu trách nhiệm đâu !
- Nè , đây là chỗ làm ăn , một khi đã đến đây làm thì đề nghị làm cho nghiêm túc !
- Vâng , vậy bắt đầu luôn được không ?
- Kia có phòng nghỉ , cậu vào thay đồ rồi ra đây !
- Không làm thì nói trước kéo lại rắc rối !
- Quyết định rồi , tớ làm ! Lát nữa sẽ tính sổ với Ni !
- ” Bị chính anh Hải Phương phát hiện mình làm ở đây ! ” ...
- ” Bực ghê , không ngờ Ni lại cũng làm ở đây ! ... Khoan ! Ngày nào cũng sát cánh bên Ni ... kể ra cũng hay ! Có lẽ đây là dịp may để ở bên Ni ! Tranh thủ lúc này nỗ lực hoàn thiện mối quan hệ với Ni ! ” ... - Em đã thay đồng phục xong , giờ em phải làm gì ?
- Mặc vào cậu ta khôi ngô thật !

- Đẹp trai mặc gì cũng ổn !
- Đây , anh chàng kia trông oách không ?
- Hình như làm ở đây !
- Tuyệt thật ! Từ nay mình ghé chỗ này luôn !
- Xin hỏi 2 cô gọi món gì chưa ?
- Ồ ... vâng ... hai cô gái đó như bị hấp hồn khi nhìn thấy Hải Phương ...
- Các món cô gọi gồm : Khoai tây chiên , hamburger và 2 lon coca đúng không ạ ? Có ngay , xin hai cô đợi 1 lát !
- Làm sao đây ? Tôi sắp ngất rồi !
- Đẹp trai quá !
- Đi gọi món ăn nữa !
- Tớ cũng vậy ! Loáng 1 cái , khách vào quán tấp nập ... vào đông nhất có lẽ là khách nữ . Ai cũng vui vẻ
- Bản năng trời sinh , hẳn làm người mẫu cho xong !
- Em ... dù anh nói thế nào em cũng không bỏ làm thêm ở đây đâu !
- Sao ?
- Xin lỗi anh Hải Phương ... Ni chấp tay - Việc nhà hay những việc gì các anh sai bảo em đều hoàn thành . Cho em tiếp tục làm ở đó nha !
- Cần tiền vậy à ? Thích mua gì cứ nói ! Thế tại sao phải đi làm thêm ?
- Ồ ... chuyện này ... ” làm sao đây ? Mình không thể nói là vì mình muốn sống tự lập ! ” ... - là vì em muốn mua quà noel
- Mua quà noel ?
- Xin hãy giúp đỡ những người đồng hương nghèo khó ...
- Ủa ? Từ bao giờ không khí noel tràn ngập phố xá vậy ?
- Anh hiểu rồi ... nếu vậy thì biết làm sao ? Em thích gì thì cứ làm , anh không can thiệp . Nhưng mẹ biết sẽ lo , cẩn thận đừng để mẹ hay !
- Em sẽ thận trọng mà !
- Thiệt tình ! Con bé này cứ như búp bê mà táo bạo thật !
- Đừng gọi em là búp bê . Em là người , đừng xem em là đồ chơi !
- Giận gì chứ ? Mặt mũi và tính cách y chang búp bê mà !
- Thế anh Hải Phương biết anh giống con gì không ? Anh giống con khủng long bạo chúa hung hăng ăn thịt người ... ” khủng long bạo chúa ? chán sống ! ” ...
- ” Ha ... ha ha ” Hải Phương cười , làm Ni rất ngạc nhiên ... - ” Khủng long bạo chúa ” , cái tên nghe ” oách ” thật , vậy dùng làm nickname thôi !
- Vậy à ?
- Người khác thường gọi anh là ” đồ tồi ” , ” thằng đểu ” , ” chó điên ” chứ ” khủng long bạo chúa ” thì dễ thương quá !
-
- Chúng ta là ” búp bê ” và ” khủng long bạo chúa ” , xứng đôi ghê !

- Anh cười thấy khác , sao ngày nào anh cũng nhú mày , cau có ? Anh cười đẹp lắm , em mong anh Hải Phương cười mỗi ngày !
- Dám khen con trai xinh đẹp - Hải Phương ngại ngùng - Không có gì vui sao cười nổi , toàn làm điều chọc giận !
- Nhìn nè - Ni sờ trán Hải Phương - anh cau mày nữa nè , nếu thành nếp nhăn thì sao ?
- Cái gì chứ ? - Hải Phương gạt tay Ni ...
- Nèn em mới bảo anh đừng nhú mày - Ni cười
- Con bé này thiệt là tìm Hải phương bắt chợt đập rất nhanh ... - thế người chọc giận tôi là ai ? Chính là Ni đó . Chính bộ dạng ngơ ngác và chậm hiểu của Ni khiến tôi nổi nóng !
- Anh Hải Phương ...
- ” Con bé sao thế nhỉ ? Nó chẳng hiểu tâm tư mình thế nào . Hồi hộp quá , đứng áp sát vậy , không biết phải làm sao ” ...

1.001 kiểu cỗi của “sao” Việt
(khỏa thân, khoe hàng ảnh nóng)

7. Chương 7

- ” Chính thái độ ngơ ngác và chậm hiểu của Ni khiến tôi nổi nóng ! ”....
- ” Mình bị anh ấy mắng ngu ngốc , ngơ ngác bao lần ! Có thật mình rất ngu ngốc và chậm hiểu ? Anh ấy đâu biết mình đã nỗ lực bao nhiêu chỉ mong các anh đừng ghét bỏ ... sao lòng nhói đau thế này ? Thường ngày nghe câu này không sao ... nay anh Hải Phương mắng sao thấy buồn vậy ? ” ... rồi Ni khóc ...
- ” Tít ... tít ... 0 messenger ” Hải Phong thở dài ...
- Kể đến là 1 gương mặt hết sức quen thuộc , từ bé đã xuất hiện trong vô số quảng cáo , phim truyền hình nhiều tập và càng ngày được yêu mến ... xin trân trọng giới thiệu với các bạn , Trịnh Hải Phong và ” gió lốc ” ...
- Sẵn sàng chưa ? Nào ! ...
- Tuyệt quá ! ...
- Trịnh Hải Phong ! Trịnh Hải Phong ...
- I love Hải Phong
- Ni ơi !
- Sao giờ mới đến trường ? Bạn đâu à ?
- Mình nói với thầy rồi , thực ra tại ngủ trễ . Hôm qua Hải Phong lần đầu biểu diễn ở Club Music . Mình đã thu lại tiết mục đó và chiếu đi chiếu lại mãi đến sáng mới ngủ . Hải Phong quá tuyệt vời , chỉ có thể hình dung bằng từ ” huyền ảo ” ...
- ” Hải Phong lần đầu biểu diễn ? Ra thế , hay quá ! Từ sau hôm đó đến giờ vẫn chưa nói gì ! Xem ra chắc giận lắm , vốn định chúc mừng cậu ấy ! ” ...
- Rất vui vì Hải Phong đã là ca sĩ ngôi sao nhưng ở trường không thấy Hải Phong , mình lo lắm ! Lần này bề ngoài Hải Phong thay đổi quá nhiều , có vẻ cao hơn . Trước đó chỉ là 1 cậu bé khôi ngô , giờ đã thành anh chàng đẹp trai rồi ...
- Mê Hải phong vậy à ? Từ sáng đến giờ cứ Hải Phong , Hải Phong ...

- Đương nhiên ! Có thể nói về Hải Phong cả ngày đó . Nếu không bận thi cuối học kỳ thì mình sẽ chạy đến chỗ tổng dợt xem !

- Nhưng đi chưa chắc đã gặp , định ngủ bờ ngủ bụi trước cổng sao ?

- Các fan phải chuẩn bị tâm lý ngủ ngoài trời ... để được gặp thần tượng ! Thậm chí không ngại gối đất nằm sương !

- ” Chẳng hiểu nổi sao các fan lại lẫn lộn thế , hơn nữa mê nghệ sĩ đâu được kết quả gì ! ” ...

- À anh Bảo Hoàng có nói Ni và anh Hải Phương làm thêm cùng 1 chỗ ...

- Ủa ... Tường Vy có gặp anh Bảo Hoàng ?

- Ừ , anh Bảo Hoàng cũng ở khu mình nên thỉnh thoảng cũng gặp nhau . Thật ra chỗ làm thêm đó anh Bảo Hoàng giới thiệu hộ ... nên anh Hải Phương mới đến đó làm , ổng không Ni ? Ồng anh Hải Phương nóng tính đó làm cùng 1 chỗ ổng không ?

- Ờ ... không sao , anh Hải Phương tốt lắm !

- Tốt với Ni hả ?

Ni cố gắng lấy tui bột mì ở giá cao nhất nhưng không với tới . Hải Phong quay ra thấy vậy liền tiến lại gần

- Để anh lấy cho ! Cẩn thận , nặng lắm đấy ... à rác anh đổ rồi , bé khỏi lo !

- ” Lạ thật ! Đạo này anh Hải Phương tử tế ghê ! ” ...

- Cho hỏi gọi món gì ạ ?

- À , khoai tây chiên và ...

Nét mặt và cử chỉ của Hải Phương đã thu hút sự chú ý của 1 người ...

- Sao , đẹp trai chứ ?

- O ... một anh chàng người mẫu hiếm có !

- Bạn nói hết sức đúng ... và đó còn là dạng con trai mình thích . Đi chơi với anh chàng này thì không sợ thua kém ai hết !

- Ủa Mỹ Dung định làm gì vậy ? Hình như anh ta có bạn gái rồi đó !

- Có bạn gái thì sao ? Ai bị Mỹ Dung hút mà không gục chứ ! Chỉ cần nhắc đến Triệu Mỹ Dung thì bao nhiêu chàng trai phải đổ !

- Cứ ” tập kết ” những anh chàng đẹp trai , hết chịu nổi ! Thích ai thì dùng mọi thủ đoạn cưa cho bằng được , nhưng lại không bao giờ giao du quá 1 tháng !

- À , vì họ ngốc quá nên mình không hài lòng ... - ” nhưng anh chàng này đạt yêu cầu , rất thu hút ! Không chỉ gương mặt và phong cách cũng rất đặc biệt ! ” ...

- Ối ! Ni đi đứng không chú ý nên bị ngã tẹo cả chân ...

- Ni đứng dậy nổi không ?

- Chân em hơi ...

Không để Ni nói hết câu , Hải Phương bế xốc Ni lên ...

- Anh ơi ... làm gì vậy chứ ? Thả em xuống !

- Ni , đừng cựa quậy , không thì nặng lắm ... phiền anh coi giùm chỗ này !

- Được rồi !

Hành động đó càng thu hút sự chú ý của đám con gái vẫn đang bàn tán về Hải Phương ...

- Sao ? Đẹp trai quá !
- Trời ạ , mình cũng mong ...
- Nhưng con bé đó là ai ? Nó là bạn gái à ?
- Mình quyết định rồi .. bất kể có bạn gái hay không ... khóa chặt mục tiêu rồi đấy !
- " Ồ ngại ghê ! " ... Ni đỏ mặt ...
- Nào nhúc nhích chân thử xem ... Hải phương nắn chân cho Ni ...
- Đau quá !
- Hay chân bị trật ? Ni xin nghỉ đến bệnh viện khám đi !
- Khỏi , không sao . Em nghỉ ngơi 1 lát là khỏi !
- Đừng nói vậy , thật là cô bé vụng về !
- Em xin lỗi anh , em không muốn làm phiền anh nhưng ...
- Không phải đâu , ý anh không phải thế ... rồi Hải Phương đứng dậy ... - xin lỗi , anh hay mắng mỗ Ni . Tính anh luôn nổi nóng , đâu ngờ vì thế em sợ và ngại anh nhưng không phải thế đâu , thực lòng anh không muốn thế ... những lời nói buột miệng nói ra đâu cố ý ... từ giờ khỏi xin lỗi anh . Chỉ mong em không e ngại anh !
- Anh
- Có nghĩa từ nay anh có nói gì em cũng đừng rụt rè , phải can đảm trả lời lại nhé !
- Ni rất ngạc nhiên về thái độ và những câu nói của Hải Phương ...
- " Trời ạ , điều gì đang xảy ra đây ? Anh ấy đã hoàn toàn thay đổi ! Có thật là anh Hải Phương không đây ? Hay người ngoài hành tinh nhập vào anh ấy ? " ...
- Tiền lương tháng này của Ni đây , mệt không ?
- Em cảm ơn anh ... - " số tiền lương lần đầu tiên làm ra ! Tim cứ đập dồn dập , vừa vui vừa xúc động ! Hạnh phúc quá ! Thích ghê " ... Ni cười ...
- Kiếm được bao nhiêu mà hơn hở thế ? ... Cái gì ? Chỉ chừng này thôi à ?
- Xin lỗi , chỗ này lương thấp !
- Không đâu ạ , lần đầu tiên em kiếm được tiền , thế này cũng đủ khiến em vui rồi !
- À ... cô bé nói sẽ mua quà noel tặng mọi người mà !
- Em không nói mua ọi người . Thôi được , em sẽ tặng anh 1 chiếc vớ thật to . Anh treo nó trên tủ sẽ nhận được nhiều quà !
- Ni vừa nói gì ? Nhắc nhở nhé , tặng 1 chiếc vớ mà xem là quà thì tôi không nhận đâu . Có biết ngoài hàng hiệu ra tôi không nhận gì hết .
- Anh điên à ? Em đâu có nhiều tiền thế ! Vả lại thời đại gì còn tôn sùng hàng hiệu !
- Mở rộng tầm mắt chút đi . Nói chung tôi ghét nhất quà tầm thường , xoàng xĩnh , cứ liệu mà tặng ...
- Quà do lòng thành người tặng chứ không phải cưỡng ép , buộc phải tặng !
- Ni , đủ lông cánh rồi nên dám cãi tay đôi hả ? Giỏi !
- Anh vừa bảo em đừng rụt rè nên giờ em không sợ anh nữa !
- Thiệt tình , con bé leo lên đầu mình rồi ! ... Hải Phương gãi đầu ...
- " Đạo này anh Hải Phương dễ tính ghê ! ... anh Hải Phương thay đổi ...mình cũng khác đi ! Trước kia mình luôn ít nói , rụt rè vì sợ bị các anh ấy ghét ! " ...

- Đến đây kết thúc ! Mong các em nghỉ hè cũng ý thức phận sự của học sinh !
- Chà , kết thúc mà kéo dài thêm 30 phút .
- Không bao giờ thầy hiệu trưởng chịu nói ngắn gọn !
- Anh Hải Phương ngoan và nghiêm túc khiến anh Bảo Hoàng rất ngạc nhiên !
- Chà ! Mình cũng bất ngờ vì anh ấy không cãi cò với khách hàng , mà còn rất hòa thuận với các nhân viên nữa !
- Ni cũng thay đổi nhiều đấy , thấy Ni cởi mở hơn ... hăng hái , yêu đời nhìn hay hay ...
- " Tường Vy đã nhận ra những thay đổi khác lạ nơi mình . Nghe nói muốn thay đổi bề ngoài thì tự bản thân phải nỗ lực . Từ khi mình tự tin , tất cả đã khác đi ! " ...
- Cô bé , cho hỏi chút xíu nha !
- Chị hỏi gì ạ ?
- Ồ , nói chút chuyện thôi , cô bé làm thêm chỗ này ?
- Dạ , có gì không ạ ?
- " Tách " ... Mỹ Dung bật lửa châm 1 điếu thuốc ... cho lên môi rít 1 hơi dài rồi hỏi Ni ...
- Tính tôi vốn nóng nảy nên hỏi thẳng cô ... cô với Hải Phương quan hệ ra sao ?
- Chị hỏi gì ạ Ni đáp ứng ... - quan hệ là ...
- Sao phải ấp úng thế ? Đã nói tính tôi nóng nảy mà ! Hỏi cô có phải đang cặp bồ với Hải Phương ? Chỉ cần cho biết cô có phải bạn gái Hải Phương không ...
- Hơ ... em đâu phải bạn gái ... Ni xua tay ...
- Thế à ? Vậy thì tốt ! Tôi đã quan sát , thấy cô khó ưa lắm . Chắc cô cũng nghĩ về tôi như vậy , chúng ta cạnh tranh công bằng nhé ! Tôi là Triệu Mỹ Dung lớp 11A , đã chấm anh Hải Phương rồi , cô chuẩn bị tâm lý đi !
- " Chấm anh Hải Phương ? Chẳng lẽ chị này thích anh Hải Phương hay mắng mỏ nhà mình ? " ...
- Sao vậy Ni ? Không khỏe à ? Mặt em xanh quá , nếu mệt thì nghỉ đi !
- Dạ em không sao , em vẫn bình thường !
- Thật hả ? Nhưng nhìn mặt em cứ buồn so !
- " Buồn so ? Những lời chị xinh đẹp đó cứ quanh quẩn trong đầu mình ... chẳng lẽ mình bị sốc ? Chị đó thích anh Hải Phương ? " ...
- Kia là Hải Phương phải không ? ... Đúng Hải phương rồi , hình như cô gái kia đang xin làm quen . Tên này đào hoa thật !
- Ni nhìn qua ô cửa sổ , bất chợt thấy rất buồn ...
- Cô nói sao ?
- Có lẽ anh không để ý nhưng thực sự em đã thích anh từ lâu . Giờ em đem hết can đảm ra bày tỏ mong anh đừng từ chối ! Chúng ta thử làm bạn xem sao đã !
- Nào đến rồi Hải Phong ! Ban nãy đã nói hôm nay chỉ ngoại lệ đặc biệt ! Cậu vừa chính thức diễn mà cậu cứ đòi nghỉ trong tuần lễ vàng ! Cậu cứ thế nên ...
- Em biết ! Nhưng nghỉ một ngày thôi mà phải lâu bầu ...
- Ngủ đi , thức 2 gặp lại !
- Em biết rồi , anh về đi ... " kẹt " ...

- Bạn trước đã ? Cô muốn làm bạn tôi ?
- Vâng ! Bước đầu của việc phát triển quan hệ chính là từ nền tảng bạn bè . Trước tiên là phải làm bạn , hợp mới lên bồ bịch . Anh không thấy như vậy sẽ rất hay sao ?
- Thiệt tình ... không ngờ tôi lại gặp phải con người quái dị . Bạn là bạn mà bồ thì sao ? Cô tưởng quan hệ cứ y như kẹo mạch nha hay kẹo cao su kéo dài mãi ? Tôi ghét thứ quan hệ không rõ ràng như vậy !
- Tuy vậy nhưng tương lai cũng có thể xảy ra ... - " con người này sao vậy " ... - nên mới xin làm bạn trước !
- Tôi không thích ! Ai lại đi bạn bè gì với bọn con gái ! Nếu muốn tìm người chơi thì cô lắm rồi ! Đến chỗ khác mà tìm đi ! Thiệt tình , người ta đã quá bận ! ... Những câu nói đó làm Mỹ Dung vừa xấu hổ vừa tức giận . Không để ý đến thái độ của Mỹ Dung , Hải Phương quay lưng bước vào quán
- " Ừ ... sao lại có loại người cư xử đáng ghét như vậy ? Tệ hại ! Đúng là đồ khốn kiếp ! Từ khi sinh ra đến giờ chưa bao giờ mình bị cự tuyệt một cách nặng nề thế này . Danh dự , thể diện , tự trọng mất sạch " ... Mỹ Dung tức tối nắm chặt tay ... - " càng hay , nói chung mình ghét loại đối tượng thu hút dễ dàng . Phải bắt tên này trở thành tù binh của mình . Để hẳn phải trả giá đắt về việc xem thường Triệu Mỹ Dung này ! " ...
- " Kẹt ... phụt " ... - Xin chúc mừng , phải dài nhé ! Ghen tỵ thật , được 1 cô bé xinh xắn xinh làm quen , chắc thích lắm ... Giang Định cười toe toét , nói luyên thuyên nhưng Hải Phương chẳng phản ứng gì , chỉ đáp gọn lỏn 1 câu :
- Tôi vào thay áo ...
- Cậu không cần bí mật thế ! Cả hai nói gì ? Hẹn nhau à ?
- Làm ơn tha cho ...
- Có thể bảo cô bé ý giới thiệu bạn cho tớ không ?
- " Lạ thật ... nếu anh ấy có bạn gái ... mình phải vui chứ ? Sao thấy buồn vậy ? Lòng cứ cảm giác hụt hẫng ! " ...
- Một quá đi ! Lương thấp đáng thương ...mà bắt làm nhiều thế ! Nếu không phải tại Bảo Hoàng giới thiệu , anh đã nghỉ rồi . Đói quá ! Bị mùi dầu mỡ ám ảnh đến nỗi không nuốt nổi . Hay về nhà nấu lẩu ? ... Hải Phương ngừng nói quay ra nhìn Ni , vẻ mặt cứ như người mất hồn ...
- Anh nói em có nghe không ? ... Ni không nói gì , Hải phương nổi cáu ... - Ni ! Nghe anh nói gì không hả ? Nghĩ gì mà ngơ ngác vậy ?
- Đến lúc này Ni giật mình , vội đáp lại :
- Đâu , em có nghe , anh bảo nấu lẩu ? Nhất trí , em sẽ nấu phụ
- Oắt con mà cũng có tâm sự , trẻ con thì phải sống đơn giản chứ !
- Em không phải trẻ con !
- O ... Hải Phương ngạc nhiên ...
- Tuy em thấp bé , mặt mũi như con nít và không biết gì nhiều ... nhưng đừng xem em là trẻ con ! Em có suy nghĩ , cũng biết bực bội , cũng bị tổn thương ... - " Chết thật ! Mình nói gì thế này ? Vốn đâu định " ...
- Sao ? - Hải Phương càng ngạc nhiên hơn - Em sao vậy ? Chuyện gì xảy ra vậy ?
- Ni !
- Cả 2 quay ra thấy Hải Phong ...
- Không thấy trẻ quá sao Ni ? Giờ này mới về !
- Hải Phong !
- Cho thêm bát nữa !

- Bát thứ 3 rồi !
 - Anh cẩn thận , nhai từ từ thôi ! Trễ thế này chưa ăn ?
 - Đúng ! Chính là vị này ! So với cơm ký túc xá thì 1 trời 1 vực ...
 - ” Cách ” ... - em no rồi !
 - Đi tắm rồi ngủ , Hải Phong no rồi thì đi ngủ đi !
 - Phải chờ tiêu hóa mới ngủ chứ anh ! ... Sao Ni về trễ thế ? Hôm nay chỉ lễ khai giảng , lẽ ra về sớm !
 - À ... tắm với lũ bạn , không ngờ thời gian trôi nhanh thế !
 - Thật sao ? Thấy Ni về cùng với Hải Phương , tưởng cả 2 về cùng nhau !
 - À tại gặp anh ấy ngoài cửa ... - ” việc làm thêm khoan nói Hải Phong hay , có khi cậu ấy sẽ phản đối ” ... rồi Ni quay ra rửa bát tiếp ...
 - Ni ơi !
 - Ôi ... gì vậy ?
 - Đạo này tôi cứ hay suy nghĩ chuyện của Ni ?
 - Vì sao thế ?
 - Nói thật ... có mấy lần định gọi cho Ni ... nhưng ngại Ni không thoải mái ! ... Hải Phong gãi đầu ... - Sao vậy Ni ?
 - Sao ?
 - Chẳng lẽ Ni không muốn nhìn thấy tôi ? ... Hải Phong tiến đến đứng sát cạnh Ni , bất chợt Ni thấy gương mặt ...
 - ” Chà làm giật mình ... Con người này là Hải Phong sao ? Vóc dáng cao to hơn trước , trước kia cậu ta gầy ... vậy mình biết trả lời sao đây ? ” ... - Ni cũng nhớ Hải Phong !
 - Vậy ” tính ... tong ” ... - Hình như anh Hải Anh về , để Ni ra mở cửa cho anh ấy ... Chào anh Hải Anh , Hải Phong về rồi ...
 - Vậy à ?
 - Anh ăn tối chưa
 - Anh ăn rồi , khỏi lo cho anh !
- Hải Phong nhìn Hải Anh bằng ánh mắt hình viên đạn ...
- ” Tiếc không khí lãng mạn vừa rồi ! Anh Hải Anh về trễ thêm tí thì hay ! ” ...
 - Nhóc này , nhìn gì ghê thế ? Mà mấy hôm không gặp , cậu cao hẳn lên !
 - Cao hơn hẳn 4cm , hầu như ngày nào em cũng nghe thấy xương mọc răng rắc ...
 - À ... tuy hơi trễ nhưng xin chúc mừng lần đầu cậu lên sân khấu ! Chắc đứng topteen chỉ là vấn đề thời gian !
 - Anh đừng nói thế ! Lên tivi rồi trả lời phỏng vấn hoài làm em mệt mỏi , không có cả thời gian ngủ nghỉ !
 - Nhóc chảnh thật , đã nổi tiếng còn phàn nàn ! - Anh đâu biết chứ , em cũng phải nỗ lực bao nhiêu , chứ đâu phải ngồi mát ăn bát vàng !
 - Đây , đây là công việc cậu tự nguyện thì đừng cầu nhàu nữa . Hướng chỉ làm gì cũng phải nỗ lực ! À ... nhân vật bận bịu thế sao nay lại ở nhà ?
 - Được nghỉ hai ngày vì em bảo , không cho nghỉ thì em không đến lễ trao giải .
 - Hà , tội giám đốc Minh Đạt quá , vậy mai cậu sẽ ngủ bất tỉnh nhân sự cả ngày ?

- Anh điên à ? Đây là kỳ nghỉ tranh thủ lắm mới được . Sao lại lãng phí vào giấc ngủ !
- Vậy cậu định làm gì ?
- Em sẽ đi chơi với Ni !
- Sao ? Cậu vẫn chưa bỏ ý định tấn công Ni ? Tưởng cậu muốn quên đi tâm trạng đó nên mới tập huấn ?
- Nếu dễ dàng bỏ cuộc vậy thì lúc đầu em đâu nói ra ! Em sẽ chờ đến khi Ni để ý sự tồn tại của em . Em tin rằng sẽ có ngày Ni hiểu lòng em !
- " Ra tên này nghiêm chỉnh ... cứ tưởng vui buồn thất thường nó sẽ chóng quên con bé ! " ...
- " Cộp ... cộp ... cộp " ... - Dậy đi Ni , còn ngủ đến bao giờ ? Ngoài trời đẹp lắm , ta đi chơi nào ! ... nhưng Ni không có trong phòng - " Chuyện gì thế này ? Chẳng thấy Ni đâu cả ! "
- Ồn ào quá Hải Phong , anh vừa chớp mắt !
- Anh ơi , Ni đi đâu rồi ?
- Ni biến mất ? Hay cô bé mua gì ?
- Hình như đi lâu lắm , phòng sắp xếp gọn gàng ...
- Thế còn di động có liên lạc được không ?
- Di động thì không có ai nghe hết , chẳng biết đi đâu ...
- Dạo này cô bé hay ra ngoài làm gì nhỉ ? Mấy ngày nay Ni về trễ lắm !
- Anh ơi , anh cả cũng biến đâu mất ! Tối qua họ cùng về hay cùng đi ?
- Lại thế được ? Anh cả và Ni sao ?
- Tức thật , biết vậy gần thiết bị theo dõi Ni !
- Phạm pháp đó , tưởng cậu là papazzi ? Mà khoan ... cô bé tên Tường Vy hình như thân với Ni ... " tách ... tách " ... - đây rồi ! Tường Vy lớp 11 , địa chỉ và điện thoại ...
- Sao lại lén trộm tư liệu của học sinh ?
- Im đi ! ... Tường Vy còn nhớ anh không ? Anh là Hải Anh , anh của Ni đây ! Nhà đang có chuyện gấp mà không liên lạc được với Ni , em biết Ni ở đâu không ? Sao ? Nó làm thêm ở tiệm fast food ? Em đọc lại địa chỉ đi . Được , anh biết rồi , cảm ơn em nhé !
- Anh bảo sao ? Ni đi làm thêm ?
- Tường Vy nói Ni làm thêm ở tiệm fast food !
- Đưa em địa chỉ ... em đến đó luôn !
- Khoan đã , cậu định đi như vậy à ? Tỉnh táo lại đi , cậu đang là ngôi sao . Không thấy những tờ quảng cáo treo đầy . Cậu muốn bị fan nữ bao vây sao ? Đội mũ mang kính râm mà qua mắt được fan sao ? Không nổi đâu , thôi cậu giả gái đi ... Hải Anh cười nham hiểm ...
- Anh nói cái gì ?
- Chờ 1 tí , tôi sẽ cho cậu biết thực lực bao năm ở lớp học thêm !
- Anh ! ... Không chịu đâu ... Chết cũng không ... Á !
- Ni làm thêm ở đây ?
- Đúng , chính là tiệm này !
- Hải Phong , tôi thấy cậu giả gái rất hợp ... Hải Anh lấy tay che miệng cười tủm tỉm ...
- Ai hóa trang cho người ta vậy ?

- Thôi đừng cãi cò , vào đi !
 - Xin chào quý khách !
 - Mỹ Dung nhìn kìa , đằng kia có 1 cặp đẹp lắm
 - Phải đó , cả hai trên trung bình quá xa !
 - Cô gái thon cao , thu hút như người mẫu vậy !
 - Người mẫu chết sạch rồi ? Chỉ cao là làm người mẫu được ? ... - ” tức quá ! Ngoại hình mình luôn lợi thế , sao lại không ổn với Hải Phương ? Cộng thêm những cô xinh xắn kia cứ lượn lờ quanh tiệm này , đến pò tay ! ” ...
 - Kiểm tra xem khăn giấy và dầu gội có chưa , còn sót gì chưa mua nhỉ ? Sao em không mua siêu thị gần đây mà phải mua ở chỗ hạ giá rất xa ?
 - Đương nhiên , vì rẻ hơn rất nhiều mà !
 - Tinh thần tiết kiệm đáng nể , nhưng đâu phải tiền của em , sao phải tính toán thế ?
 - ” Thành ... thích ” ... - ” Mình sao thế này ? Tự dưng tim cứ ” ...
 - À , ta mở tiệc noel nhé ! Em thấy sao ?
 - Anh ơi em hơi mệt , em về trước nhé ... rồi Ni chạy biến đi mất ...
 - Dạ tiệc noel ... Hải Phương khẽ cười ... - nếu nói có 2 người chắc cô bé sợ chạy mất ! ...
 - ” Rầm ” ... - ” Gì chứ ? Đột ngột hỏi thế ? ... Trời , mặt nóng ran , tim đập , tay toát mồ hôi ... có lẽ nào ... mình bị suy tim ? Không được , mình là đứa trẻ mồ côi được nhận nuôi về , nhờ ồm thì sao ? Không thể gây rắc rối cho cả nhà ! Lẽ nào đây chỉ là triệu chứng cảm cúm thông thường ? Giờ mình vẫn khỏe thôi ! ”
 - - Đấy ... kia là ?
 - Xin lỗi, chúng tôi đi mua ít đồ nên về muộn !
 - Không sao , vừa rồi cũng không có khách !
 - Sao anh hai lại ở đây ? ... Hải Phong đứng bật dậy ...
 - Bọn con gái sẽ phát hiện Hải Phong đấy ... Bình tĩnh quan sát thêm chút nữa xem ... - ” Chà ! Thật bàng hoàng ! Ra anh hai và Ni làm thêm ở đây ! Chuyện này là sao ? ... Cộng thêm ... từ họ toát thêm vẻ hòa hợp là sao ? ” ...
 - Nhìn kiểu gì cũng thấy con bé Ni đó gai mắt !
 - Đừng lo , nó và Hải Phương đâu phải bồ ! Thứ tầm thường đó sao xứng với Hải Phương !
 - Phải đó , nhìn cũng biết không có khả năng này , nghe nói Hải Phương còn từ chối Mỹ Dung !
 - Biết mình đẹp trai nên chảnh !
 - Cũng phải ... tầm nhìn của Hải Phương đâu thấp thế ! Con bé kia dù sao vẫn dưới trung bình !
 - Đây , thứ con gái xấu xí đó mà dám bắt cá 2 tay , chết cười !
 - Có cần tụi mình đập 1 trận cho nó tỉnh ra không ?
- Những câu nói của đám bạn Mỹ Dung làm Hải phong nghe thấy rất chướng tai và tức giận , Hải phong đập bàn , mặt hầm hầm tiến đến chỗ đám bạn Mỹ Dung đang ngồi , nhìn Mỹ Dung bằng ánh mắt náy lửa ...
- Cô là ai ?
 - Gì ? Tưởng ra sao , hóa ra chỉ là đậu hũ ế . Và còn là loại bốc mùi chua !
 - Cô là gì ? Đâu ra ăn nói vênh váo !

- Biết tội này là ai không mà dám nhiều chuyện ? Có nghe về nhóm bướm đen trường ... (không ghi tên trường tránh xúc phạm ^^) ...
- Bộ định quyết đấu hôm nay ? Thuộc băng nào vậy ?
- Ê ... bọn con gái uỳnh lộn kìa , mau đến can !
- Quý khách ơi , đây là nơi buôn bán !
- Bướm đen , ruồi đen gì , đừng tụ tập làm chuyện bậy ! Về nhà đọc sách và làm việc nhà đi ! Đồ ranh con !
- Nói sao ? Muốn chết à ?
- Ở đâu ra vậy ? ... ” bộp ” ... cô gái kia giờ tay định nắm nhưng Hải Phong chụp được , kéo mạnh tay làm cô gái đó bị đau nên kêu lên
- Đau quá ! Buông ra đi ! Sắp gãy tay rồi ! ...
- Cô hứa không thế nữa tôi mới buông ra ...
- Hứa rồi , mau buông ra !
- ” Vụt ” ... - Mấy pà tám này , mau rút hết đi ! Gặp mấy cô thêm lần nữa tôi không tha cho đâu ! Còn việc nữa , đây là ... rồi bắt lấy cổ Hải Phương ... - bạn trai tôi đó , các cô đừng mơ tưởng nữa !
- Chỉ nghe đến câu đó , Mỹ Dung tức tối cầm áo chạy ra khỏi quán ...
- Giờ con gái đáng sợ thật !
- Anh chủ tiệm thấy không ? Hải Phương tán lúc nào được cô xinh thế !
- ” Cô nàng đẹp thật ... nhưng đang quen anh Hải Phương thật sao ? ”...
- Nè , giờ cậu đang đóng vai gì ?
- Anh mới đang đóng vai ai đây ?
- ” Hả ? ” ...
- Được rồi , đừng quậy nữa , có gì về nhà nói . Mọi người đang nhìn kìa !
- Anh Hải Anh ? ... Ni sưng sốt Chưa hết sưng sốt thì chợt Ni nhận ra người con gái kia là Hải Phong ...
- Đây là Hải phong à ?
- Tức thật ... ngượng quá !
- Đúng là Trịnh Hải phong ? ...
- Nói đi chứ anh , chuyện này là sao ? Sao cả hai lại cùng làm thêm 1 chỗ ?
- Này nhóc ! Từ nãy giờ đã giải thích bao lần ! Tiền tiêu vặt bị mẹ ” đóng băng ” , bắt đắ dĩ nên mới phải làm thêm . Chỗ bạn bè giới thiệu , ngẫu nhiên lại cùng nơi Ni làm . Chỉ thế thôi !
- Anh ấy có nổi khổ tâm nhưng Ni sao lại đột ngột làm thêm ? Có phải vì thiếu tiền /
- O - Ngốc lắm ! Cần cứ nói anh 1 tiếng !
- Tôi có rất nhiều tiền ! Từ bé đã quay quảng cáo nên con số đâu có nhỏ ! Có biết mỗi lần ký hợp đồng là bao nhiêu không ?
- Thằng ranh , chạm đến nổi đau ! Tỉnh táo lại đi ! ” Cốp ” ...
- Sao tự nhiên đánh em ? Em nói sai à ?
- Thằng ranh khoe của hả ? Sao cứ nhắc đến chuyện tiền ? Có nhiều tiền vậy cho anh được không ?
- Tiền em kiếm được thì em tiêu , anh cấm được em sao ?
- Thằng nhóc còn cãi !

- Nếu vì Ni thì chẳng sá gì ! Ni thích em sẽ làm tất cả cho Ni vui !
 - Hải Phong
 - " Vậy là sao ? Chẳng lẽ Hải Phong tuyên bố kiểu đó đã làm Ni xúc động ? " ...
 - Cảm động muốn khóc quá ! Cảm ơn Hải Phong ! Đây là câu khen tuyệt nhất từ trước đến giờ ! À cách này không lâu hình như có xem trong phim
 - Tức ! Tức quá !
 - Sao đột ngột thấy thằng nhóc đáng thương ?
 - Tình cảnh này gọi là tự đào mồ chôn mình !
 - À phải rồi , đợi Ni đi lấy cái này nhé Quà tặng Hải phong !
 - Cái gì đây ?
 - Định để Noel mới tặng ... nhưng sợ lúc đó cậu bạn quá không gặp được . Món quà mừng cậu lần đầu lên sân khấu cũng là quà Noel luôn . Nói trước nhé , Ni không giàu để mua những thứ đắt tiền đâu nên đừng hy vọng nhiều . Chỉ là khăn quàng và găng tay thôi . Vốn định tự tay đan nhưng Ni không khéo tay lắm !
 - Vì thế Ni đi làm thêm ?
 - Thích mua quà bằng chính đồng tiền mình làm ra !
 - Ni rồi Hải Phong kéo Ni lại ôm vào lòng - Yêu Ni nhất ! Hết sức thương mến Ni ... rồi cười 1 cách hạnh phúc . Hải Anh mặt đờm buồn . Hải Phương chứng kiến cảnh đó thì vội quay lưng bỏ đi trong sự bức bối ...
 - Tức thật !
- Câu nói đó làm Hải Anh rất ngạc nhiên ...
- Xin chào quý khán giả , ngôi sao mới đã đến . Hôm nay chúng tôi đã mời Hải Phong , một thần tượng của lớp fan trẻ . Album đầu tiên của Trịnh Hải Phong đã đứng đầu topteen , bạn cảm giác ra sao ?
 - À , lúc đầu cũng không tin lắm . Nhưng rất tuyệt vời , nhờ fan ủng hộ cả
 - Đạo này khăn quàng và găng tay Hải Phong đã trở thành trào lưu , Hải Phong có lý do đặc biệt để phục trang thế không ?
 - Không có gì đặc biệt , vì đây là món quà rất thích nên thường xuyên sử dụng !
 - Quà của bạn gái ?
 - Đây là quà của người nhà tặng , thấy thoải mái nên quàng cổ luôn . Quà fan tặng mình cũng rất trân trọng .
 - Ngoài sinh hoạt nghệ thuật ra , Hải Phong thích làm gì ?
 - Đi học ...
 - Hả ? Đến trường ?
 - Vâng , trước mắt rất muốn trở lại trường học ... gặp bạn bè và cũng muốn ngồi trong lớp .
 - Nhưng các bạn nghỉ hè , đâu chắc nghĩ thế !
 - Không , hề được ngồi cạnh Hải Phong , học hè sẽ rất vui .
 - Kế tiếp xin phát sóng chương trình MTV của Hải Phong ...
 - Tuyệt vời ... love Hải Phong forever ... Hải Phong tuyệt quá phải không ? Mình mong sớm được gặp Hải Phong trong trường ...
 - " Kể từ đó giọng nói của Hải Phong ...cứ quẩn quanh trong đầu mình " ...

- Tụi em đây , anh ... - Gì vậy ? Sao gọi anh ra vội thế ? Còn lòi cô bé này theo !
 - Anh thật quá đáng . Lúc gọi điện tìm chỗ Ni làm , anh cứ bảo sẽ tạ ơn !
 - Bao nhiêu tiền ? Đưa bao nhiêu thì đủ ?
 - Đừng thế , ngồi xuống đã . Nói chung anh nợ em 1 món nợ nên phải hy sinh thôi .
 - Biết làm sao , tùy các cô . Hôm nay Ni không đi làm à ?
 - Hôm nay em được nghỉ
 - Được , vậy hôm nay là gì đây ?
 - Ăn pizza , hát karaoke , xem phim ...
 - Theo anh thì ăn thức ăn nhanh , đi mua sách , ghé siêu thị được không ? Vậy đỡ tốn kém !
 - Cho hamburger và khoai tây chiên !
- Vị khách đó định nói thêm câu nữa nhưng nhìn thấy khuôn mặt ngẩn ngơ của Hải Phương nên lại thôi ...
- Đây , cậu giúp Hải Phương mời khách !
 - Vâng , thưa ông chủ ...
 - Cậu ấy dạo này có vẻ lạ ngơ ngác sao đó , lạ quá ! ...
 - " Với Ni mà mình thật lòng ... gì mình cũng tự nguyện ... biết làm sao khi đã mến thương rồi ... Hải Phong thật thà quá , không ngờ nhóc bộc lộ đơn giản vậy , phục lắm . Cứ tưởng nó còn bé thì khỏi bận tâm . Sao lại là nó ? Sao giờ nhĩ ? Anh em lại thương cùng 1 đối tượng " ...
 - Em xin lỗi vì đã làm anh vất vả cả ngày hôm nay ...
 - Thôi xem như tôi tiện đường hóng gió ... Ta tìm chỗ nào ngồi uống nước đi Ni ! ... Nào , xin mời . Ý anh ...
 - Gì hả anh ?
 - Ý anh là ... Ni nghĩ sao về Hải Phong ?
- Ni hơi ngạc nhiên trước câu hỏi của Hải Anh ...
- Chẳng phải em cũng biết ... Hải Phong rất thương em . Nên em cho nó biết tâm tư em đi !
 - Thương ? Vậy mà gọi là thương ? Các anh luôn thế , chê bai ghét bỏ không xem em ra gì ... luôn cho em là osin , bắt em vâng lời không điều kiện . Hề chút gì không vừa ý là mĩa mai , chế giễu . Giờ đột ngột nói mến thương làm sao em tin được . Em chẳng tài nào biết là thật lòng hay giả dối !
 - Xem ra bọn anh cư xử rất tệ hại với em . Nếu cố tìm ra lý do ... Hải Anh gãi đầu ... - là vì bọn anh ngược vì những chuyện đã qua !
 - Ngược ? Anh nói vậy mà nghe được à ?
 - Đúng , chỉ vì 3 anh em không biết phải làm sao để hòa thuận với em ...
 - " Sợ bị thấy lòng mình ... nên làm ra vẻ xem thường ? " ...
 - Bọn con trai hay ngược ngược vì thế càng yêu mến càng muốn che giấu tâm trạng đó . Tuy trẻ con nhưng bắt đầu dĩ thôi ... Ni hãy bỏ qua cho bọn anh nhé !
 - Sao chứ ? Tệ hại quá ! Chẳng lẽ câu nói đó bảo em quên đi bị kịch suốt 7 năm ? Như những tổn thương kia chưa hề có ... - " Vì yêu mến em nên hành em ? Ngược ngược nên mới bực bội ? Không tin được những lý lẽ này ! Đầu phải ai khác mà là anh chàng ưu tú nhà họ Trịnh ? " ... - anh ơi , nói chung giờ đầu em rối lắm ! Biết Hải Phong thật lòng yêu mến em và thay đổi nhiều , em vui lắm ... Nhưng đó không phải là điều em cần . Được bình đẳng như con một nhà , không phải con vẹt con xấu xí nhặt về , em muốn trở thành em gái thực sự của các anh . Được Hải Phong và các anh chấp nhận . Em mong em ...

- Rất tiếc làm Ni thất vọng ... Hải Anh thở dài ... - em đừng ôm ấp hy vọng làm gì . Và không phải ghét nên mới phản đối việc em trở thành người nhà . Cả Hải Phong và bọn anh đều không muốn em trở thành em gái ! Vì tụi anh đều thương em và coi em như đối tượng !

Đến lúc này Ni thực sự không nói được lời nào nữa ...

- " Bọn anh không yêu mến em như cô em gái ? Mà xem em như bạn gái , là đối tượng ... mình chỉ muốn giữ tình trạng hiện giờ ... nhưng hoàn cảnh cứ dồn ép ! Chuyện gì thế này ? Mình chẳng tài nào hiểu nổi . Như mặt đất dưới chân đột nhiên lung lay ! " ...

- Lạnh quá , ghét nhất đến trường mùa đông . Ni , tớ đang có vé liveshow , đi không ? Hôm nay nghỉ đi , đừng làm thêm nữa !

- Biểu diễn ca nhạc ?

- Đúng đó , đi thôi . Tranh thủ lúc này tham quan truyền hình chứ ... rồi không đợi Ni nói câu nào , Tường Vy kéo Ni đi ...

- Người đông quá ! Những người không có vé đều phải xếp hàng dài . Ni cầm vé này vào .

- Vui ghê ! Lần đầu tiên tham gia hoạt động này . Vừa xem biểu diễn , vừa cổ vũ cho thần tượng mình yêu thích !

- Đừng nhầm đối tượng nhé ! Sai là không được đâu !

- Yên tâm ! Không lú lẫn đến mức đó đâu !

- Vậy là ca khúc " It's love " của Hải Phong sắp dành vị trí topteen !

- Trịnh Hải Phong !

- Tuyệt vời quá Hải Phong ! Bài biểu diễn của Hải Phong làm ai cũng thấy phấn khích . Ni ở dưới cũng cảm thấy ngạc nhiên và ngỡ ngàng ...

- " Sao cậu ấy lại tỏa sáng thế ? Không phải Hải Phong ở nhà mà mình biết ! Đây là 1 ngôi sao đầy hào quang " ...

- Tuyệt vời !

- Buổi biểu diễn hiện trường đầy sức hút ! Cứ mong khai giảng đến sớm để được gặp Hải Phong trong trường !

- Ủa phải Ni không ?

- Đúng cô bé chúng ta đã trang điểm đấy !

- O ... chào các chị !

- Đang nghỉ đông sao không đến chỗ các chị ? Chị sẽ dạy cho cách trang điểm !

- Đạo này các chị bận mà !

- Ủ ! Từ khi Hải Phong nổi tiếng thì bận tui bựi ...

Cả 3 mãi nói chuyện mà quên mất sự có mặt của Tường Vy ...

- Giờ bọn chị về văn phòng , em có đi cùng không ?

- Công việc hôm nay đến đây ngưng , kết thúc xong sẽ gặp Hải Phong ...

- " Hải Phong ? " ...

- Khỏi ạ !

- Được rồi , vậy gặp lại em sau nhé !

- Các chị ấy là ai vậy ? Ni quen người ở đài truyền hình à ?

- À ... những chị trợ lý trước kia mình đã gặp !
 - Ra thế ... chắc Ni biết ước mơ tương lai của tớ ?
 - Biết chứ , bạn muốn làm công việc tạo hình ...
 - Thế nào cũng có ngày tớ tạo hình cho ngôi sao tớ yêu thích .
 - Biết rồi , tuyệt lắm . Tớ cũng mong có ước mơ rõ ràng như Tường Vy .
 - Hỏi Ni nè , chị trợ lý ấy có phải ... là người tạo hình cho Trịnh Hải Phong ?
- Ngỡ ngàng giây lát , Ni gật đầu ...
- Vậy Ni quen bao lâu rồi ? Và rất thân ?
 - À này Tường Vy ...
 - Đừng chạm vào tôi ! Quá sức thất vọng . Ni biết tôi rất mê Hải Phong mà . Rõ ràng ngày nao tôi cũng nói chuyện về thần tượng Hải Phong . Nhưng Ni cứ thản nhiên , đối xử với tôi như vậy sao ?
 - Tường Vy ...
 - Nhớ lại thì bạn gái của Hải Phong bị đồn trên mạng , chẳng lẽ là Ni ?
 - Không phải đâu Tường Vy , tớ không phải bạn gái mà ...
 - Đừng nói , tôi không muốn gặp hay nói gì với Ni nữa . Ni đáng sợ lắm . Ra vẻ ngây thơ mà là người hai mặt ! Tôi cứ xem Ni là bạn thân nhất , vậy mà Ni chơi tôi 1 vỏ đầu . Từ nay đừng tìm tôi nữa , cũng đừng ra về quen biết . Tôi không thích thấy Ni đâu ... rồi Tường Vy không để Ni giải thích mà chạy đi làm Ni cảm thấy mình rất có lỗi Ni khóc ...
 - Lỗi tại mình ... không phải như thế đâu mà không phải như bạn nghĩ đâu . Tường Vy tốt với mình như vậy ... nhưng vì mình không tin tưởng bạn bè nên giấu chuyện mình là con nuôi ... Tường Vy là người bạn thân thiết nhất ! ...
- ” Tu ... tu ” ... - Nước sôi vậy mà không ai nhắc xuống ...
- Hải Phương cầm lấy ấm nhưng vì không đeo găng nên bị bỏng , hắt đổ cả ấm nước . Bị đau nên Hải Phương kêu ầm lên , lúc này Ni mới giật mình quay ra ...
- Sao vậy anh ? Anh bị bỏng à ?
 - Đau quá ! Cứ như bị dao cạo rách ra !
 - Chờ em đi lấy hộp thuốc !
 - Đau quá , nhẹ tay chút thôi . Bôi thuốc mà thô bạo vậy sao ? Da ta tôi sắp bị lột sạch đấy
 - Phỏng chút xíu thôi mà la như bị chọc tiết . Lúc đánh lộn anh có chú ý đến trầy da gãy xương đâu !
 - Đương nhiên ! Con trai đâu thể nào rên rỉ vì bị trầy trụa đâu . Mà Ni lạ vậy , nghĩ vẫn vợ quên cả bếp gas . Thật lo có ngày em đốt cháy cả nhà này . Phải luôn nhắc nhở mình cẩn thận chứ !
- Nhưng Ni vẫn chẳng nói gì làm Hải Phương bất chợt thấy khó chịu ...
- Sao ? Có chuyện gì à ? Ý anh là ... nếu có gì bức bối em cứ nói ra thì hơn . Cứ để trong lòng cuối cùng chỉ khổ em thôi ... và dần dần thành tâm bệnh . Xưa nay anh chưa từng xem em như con nít hoặc xem thường em , chỉ là không biết em sao ...
 - Anh anh có hiểu được nỗi cô độc của trẻ mồ côi không ? Em không hay ỉn là mồ côi nên không thấy hạnh phúc hay đáng thương . Em nghĩ mình sung sướng hơn 1 số người ... Nhưng thực tế giờ em thấy rất buồn . Trên đời này chỉ có cha mẹ ruột mới có thể tin cậy em dù em có làm gì , thậm chí mắc sai lầm . Nếu cha mẹ ruột em còn sống ... em sẽ không cảm thấy trở ngại và bất lực như vậy ... rồi Ni khóc làm Hải Phương ngỡ ngàng không nói gì
 - ” Có lẽ nên đến xin lỗi Tường Vy ” ... - À , Tường Vy

- Tiểu Trúc , xuống cantin với tớ không ?

- Bỏ thử loại kem sữa mới ra chưa ?

- Chưa , đây là loại kem Hải Phong quảng cáo ...

- Đúng , để tớ mời bỏ nhé !

Cả 2 bỏ đi để lại Ni đứng trơ trọi - Đừng ích kỷ thế Hải Phương , giới thiệu cô bé lần trước cho tôi đi ! Cô bé ý học trường nào ? Chắc người mẫu đúng không ? Từ lúc sinh ra đến giờ tớ chưa thấy ai xinh hơn .

- Làn ơn đi , tớ đã nói bao lần cậu nghe không ? Không phải cô bé mà cậu tưởng tượng đâu , đừng mơ nữa !

- Thế không phải bạn gái cậu ?

- Nói bậy , bạn gái ai ? ... - Tức ghê ! Không thể nói nó là trai giả gái , mình phát điên mất . Hải Phong làm sự việc càng lúc càng rối rắm ... Hải Phương ngó qua Ni nhưng thấy Ni cứ ngẩn ngơ , Hải Phương kéo tay Ni ...

- Làm xong rồi thì nghỉ 1 lát đi , định lau đến bao giờ ? Kiệt sức , ngã bệnh chỉ tốn tiền thuốc ...

- Em không sao , anh cứ kệ em ! Đây là chuyện của em , em phải tự thu xếp ... - " Giờ đừng nghĩ gì , phải tập trung vào công việc " ...

- " Anh có biết nỗi khổ tâm khi thấy mình cô độc ra sao không ? Dù mình có làm gì , có lỗi lầm thế nào nhưng cha mẹ ruột sẽ tin con vô điều kiện và hiểu con nhất ... Giá như cha mẹ còn sống thì " ... Bất chợt Hải Phương nghĩ về những điều Ni từng nói ...

- Chủ tiệm !

- Chuyện gì thế ?

- Có thể ứng cho em ít lương được không ?

- Ứng lương ? Có chuyện gì xảy ra à ?

- Anh nói gì lạ thế ?

- Bảo Hoàng nói với tôi ... cậu là quả bom không hẹn giờ nên chẳng thể biết bao giờ nổ ...

- Em không gây ra tai họa gì hết , anh cứ yên tâm ... - " chắc phải may miệng Bảo Hoàng lại " ...

- Để coi nguyên vật liệu đủ chưa ... cách làm rồi hiểu rồi , làm thử coi xem thế nào ... coi bộ cũng khó đây ... cũng may lúc đi làm thêm học được ít cách nấu ... Ôi ! Suýt nữa thì trúng tay ... Chết sắp cháy rồi ! ... Tiêu ... làm sao chỉnh nhỏ lửa đây ...

- Chà! Muốn chộp mất 1 tí quá ... - " bếp có mùi thức ăn ? Bà bếp không thể nào đến sớm vậy , hay dì về ? " ... vừa bước chân vào bếp Ni đã rất ngạc nhiên vì người đứng trong bếp là Hải Phương

- Anh Hải Phương ! Sớm thế anh vào bếp làm gì ? Anh đang làm gì trong bếp vậy ?

- Hay quá ! Xong rồi !

- Ủa ? Đây là cơm nắm mà anh ... Cơm nắm ? ... Chưa kịp cầm thì đã bị tuột hết ...

- Chỉ có ... 1 cái hồng ...

- Không chỉ có 1 cái hồng ? Ở trường có hoạt động gì đặc biệt à ? Sao anh phải làm cơm nắm ? Nếu báo trước em sẽ giúp anh !

- Chuyện này à khi quyết định làm anh chỉ nghĩ tới cơm nắm . Anh nhớ tới cha mẹ ... khi đã ngoại hoặc hoạt động thể thao mẹ thường làm cơm nắm nhưng do mẹ quá bận nên chỉ làm đến hết năm lớp 1 . Anh vẫn còn may mắn vì có những kỷ niệm đó ... nhưng Hải Phong và Hải Anh thì không có . Nên anh mới bảo Ni đừng buồn . Có lẽ trước giờ anh đã nói quá nhiều câu làm Ni bị tổn thương nên không có quyền khuyên em . Nhưng chúng ta giờ đã là người nhà ... và những người không máu mủ ruột thịt nhưng vẫn xem nhau như người nhà rất nhiều .

- Có nghĩa anh đã chấp nhận em là em gái ? Anh thừa nhận em cũng là thành viên gia đình này ? Thật sao ? Anh chịu xem em như người nhà ?
 - Đương nhiên ... nếu em không phải người nhà thì là gì ? Chẳng phải ta luôn ở bên nhau và mọi người đều yêu mến em ? Nên em đừng tự dày vò mình nữa !
 - Anh !!! Em cảm ơn anh , em sẽ cố gắng , em đã có thêm can đảm . Giờ em chẳng sợ bị rẻ rúng nữa , cũng không thấy mình bị cô độc nữa .
 - Em bị rẻ rúng hả ?
 - Không phải , chỉ là cãi cọ giữa bạn bè !
 - Giải lắm , làm anh hú vía . Nhìn thấy em buồn rầu anh lo lắm .
 - ” Ở ... lại thế nữa rồi ! Mình luôn bình thường nhưng hề nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của anh Hải Phương , bất chợt tìm mình lại nhồi ” ...
 - Thôi Ni đem cơm hộp và cả cái này đi ...
 - Ủa ? Gì vậy anh ?
 - Tiền tiêu vặt cho em đấy ... nói chung anh tạm thời thay mẹ , em dùng số tiền này mua gì ngon ngon ăn với bạn bè , tiện thể đi chơi đâu đó ...
 - ” Trước kia mình không biết ... ra anh Hải Phương tốt thế . Cứ tưởng anh ấy là con người đáng sợ chỉ biết quát tháo ... ra trên đời này có những việc không chỉ nên nhìn bề ngoài ... trước giờ mình chưa từng hiểu anh ấy ” ...
 - ” Mình thật vô dụng , sống ích kỷ , chỉ nghĩ cho riêng mình ... sợ bị tổn thương , vì thế cứ giam bản thân trong vỏ ốc ... phải đập vỡ vỏ ốc bên ngoài ... từ giờ không lẩn trốn , phải dũng cảm đối diện với vấn đề ! Đối xử thật lòng với nhau không chừng Tường Vy sẽ chấp nhận mình ” ... - Tường Vy ơi ...
- Nhưng Tường Vy quay mặt đi không nói gì làm Ni thấy hơi thất vọng 1 chút . Ni tự nhủ rằng không được bỏ cuộc ...
- Trục mệt không ? Để tớ giúp nhé !
 - Tránh ra cái coi ...
 - Hình như họ cãi nhau ...
 - Từ hồi khai giảng cứ chiến tranh lạnh với nhau ...
- Đáp lại thái độ nhiệt tình của Ni chỉ là sự lạnh lùng của Tường Vy ... Tan học Ni cố gắng gọi nhưng Tường Vy cứ miết bỏ đi . Ni chạy theo kéo tay Tường Vy lại thì Tường Vy hất ra , mặt đặng đặng sát khí nhìn Ni ...
- Tránh ra ! Đã bảo không bao giờ nói chuyện với cô nữa . Cô là papazzi hay kẹo siggom ? Sao cứ bám người ta vậy ? Không còn cả tự trọng sao ? Nếu tôi bị rẻ rúng thế thì dù có bị tổn thương hay thế nào ... thì cũng không nói chuyện với cô nữa . Nghe đây ... may là tôi chưa tiết lộ với các fan nên cô mới được sống bình thường , không bị hành tẩm thương ... nên đừng tốn công nịnh nọt tôi nữa !
 - Mình giờ chẳng sợ bị ức hiếp ! Mình hiểu Tường Vy sẽ không làm thế ! Mình muốn xin lỗi vì mình không muốn mất Tường Vy ... với mình , Tường Vy quan trọng hơn bất kỳ ai !
 - Dù có nói gì ... Tường Vy thờ dài ... - giờ tôi chẳng muốn nhìn thấy cô nữa . Đây chính là tính nết của tôi , một khi đã không xem là bạn nữa thì sẽ không thay đổi . Nên đừng trông mong gì hết , hãy cứ sống theo ý mình ! ... Nói xong Tường Vy bỏ đi , Ni gọi với theo :
 - Mình sẽ chờ Tường Vy ! Tường Vy , mình sẽ chờ đấy , chờ đến khi nào bạn chịu chấp nhận mình ! Nên mong bạn .. mong Tường Vy ... tuyệt đối đừng bỏ rơi mình ... Xin Tường Vy đấy ...
 - Cho em về ! Mau lên , cho em về !

- Thấy chưa ! Cậu ấy lại bắt đầu .

- Ngoan được 1 dạo giờ lại quậy - Xin anh cho em quay lại trường ... em muốn về học !

Nhưng ông giám đốc không thèm nghe vì quá bức bối , ông giám đốc liền đeo tai nghe vào để không phải nghe gì nữa . Việc đó càng làm cho Hải Phong nổi cáu ...

- Cuối năm ngoái anh đã hứa nếu em đạt giải ngôi sao mới sẽ cho em đi học ... đã khai giảng lâu rồi , xem ra chỉ học mấy hôm là tốt nghiệp !

- Rõ ràng cậu biết liveshow và đóng phim bận túi bụi ... nếu bỏ lỡ cơ hội này , công sức cả năm qua sẽ uổng phí ! Chẳng lẽ giờ cậu chưa rõ đây là giây phút quan trọng ? Quan trọng là ...

- Với em bây giờ ... những ngày cuối cấp ... hơn cả việc nổi tiếng , hơn cả tên tuổi ngôi sao ... quan trọng hơn bất cứ thứ gì

- Hải Phong !

- Nhìn kìa ! Mình được xếp cùng lớp với Hải Phong ! Làm sao giờ ? Quá may mắn , mình là lại được xếp cùng lớp với Hải Phong ... Chắc Ni vui lắm ? Thế ra tối nào cũng không ngủ được ?

- " Lần đầu tiên cùng lớp với Hải Phong ? " ...

- Nhưng từ khi khai giảng ... Hải Phong chưa đến lớp lần nào . Cùng lớp chắc khó gặp vì Hải Phong còn bận ca hát , đóng phim !

- " Tường Vy ? " ... Ni nhìn thấy Tường Vy ở hành lang , bất chợt Ni thở dài ... - " cũng may an ủi là ... được chung lớp với Tường Vy ... nếu chung lớp sẽ có cơ hội giảng hòa " ...

- Đến rồi đó ...

- Ô , kèn kị cho tở !

Mấy học sinh đang đá bóng thì chẳng may bóng bay chệch hướng do 1 học sinh đá quá chân . Bóng đập vỡ cửa sổ , bay về hướng Tường Vy . Thấy nguy hiểm Ni vội đẩy Tường Vy ra và hứng trọn quả bóng đó . Tường Vy bất ngờ bị đẩy ngã , chưa hiểu chuyện gì , quay ra thì thấy Ni đã ngất xỉu , Tường Vy hốt hoảng ...

- Ni ... tỉnh lại đi ... ai giúp giùm ! Mau gọi cô y tế đến !

- Được !

- Ni ! Tỉnh lại đi

- Tránh ra ! Tôi đưa Ni đến phòng y tế ...

Tường Vy ngược lên rồi ngã ngửa vì người đứng trước mặt Tường Vy là Hải Phong , không nói thêm lời nào Hải Phong bế Ni lên rồi đi . Việc đó rất thu hút sự chú ý của các học sinh khác ...

- Ối ! Hải Phong kìa !

- Sao hôm nay cậu ấy đến trường ?

- Con bé đó là ai thế ?

- Hải Phong bế con nhỏ đó !

- Mau liên lạc thử với các fan xem ! /...

- Mở mắt ra rồi ! Có đau chỗ nào không ?

- Bị gì không Ni ?

- Hải Phong ? ... chuyện gì thế này ? Sao mình lại ...

- Em thấy người thế nào ? Có bị buồn nôn hay choáng váng không ? Trước tiên phải đến bệnh viện kiểm tra ... đi chụp hình cho chắc ăn ...

- Bệnh viện ạ ? Em đâu sao , em khỏe rồi !
 - Đừng bướng nữa , nghe lời cô đi ! Nếu còn bướng lờ chuyện nhỏ thành bệnh nặng thì hối hận cũng không kịp . Phải đi kiểm tra chụp hình cho yên tâm , tuy Ni bảo không sao nhưng tôi vẫn lo !
 - Hải Phong ?!?
 - Khoan ... để xin phép cô chủ nhiệm rồi hẵng đến bệnh viện ... ” cách ” ..
 - Bạn trai em đẹp thật !
 - Không phải đâu ạ , không phải bạn trai
 - Có sao ! Em không cần phải xấu hổ . Lúc bé em vào đây mặt cậu ấy tái xanh lo lắm . Lo cho bạn gái vậy cảm động thật .
 - ” Hải Phong bế mình vào đây ? ” ...
 - Ồ ...
 - Có chuyện gì ?
 - Giờ Ni ...
 - Tỉnh rồi , hình như không nặng lắm . Nếu lo thì cô vào thử xem !
 - Ồ ... được ...
- Hải Phong thấy cô gái đó buồn bã nên cũng hơi ngạc nhiên ...
- Cậu trai đó ... hình như gặp ở đâu rồi !
 - Ồ ... rất giống Trịnh Hải Phong , sao lại đến bệnh viện nhỏ chỗ chúng ta ?
 - Em nói bị quả bóng rơi trúng đầu nên ngất ? Xem ra không có gì lạ ... trước tiên chụp x-quang ! Có triệu chứng gì khác không ? Nếu thấy chỗ nào không khỏe cứ nói ... - ” Triệu chứng khác ? ...Nếu lỡ bệnh vật trở thành bệnh nặng thì làm sao ? Lúc đó hối hận cũng không kịp Thôi được đã đến bệnh viện thì ” ... - À dạo này ngực em hơi đau . Tuy không quan trọng nhưng tim cứ bị bóp chặt , có lúc lại đập dồn dập , loạn xạ .
 - Vậy sao ? Chúng ta thử kiểm tra xem ... em đến phòng kiểm tra làm những xét nghiệm này . Ba ngày nữa đến lấy kết quả !
 - ” Cách ” ... - Ni ! Kiểm tra xong chưa ? Kết quả thế nào ?
 - Bác sĩ bảo 3 ngày sau đến lấy kết quả !
 - O may quá ! Ban nãy làm lo chết đi được . Có biết tôi lo thế nào không ? Cứ sợ Ni không tỉnh lại . Làm ơn thận trọng chút đi . Tôi không hề muốn thấy Ni bị thương hay đau ốm đâu ! ... ” Reng ” ... - Alo !
 - Hải Phong ! Giờ cậu đang ở đâu ? ... tiếng quát trong điện thoại ... - Tôi đã nói với cậu bao lần , hôm nay có thu hình . Cậu bảo sẽ cố làm xong nên tôi mới cho cậu đến lớp . Ngày đầu tiên đã có sự cố , nếu cậu cứ thế này thì nghỉ học đi !
 - Sao ? Anh nói vậy là sao ? Anh dám tôi sẽ báo cảnh sát đấy ! Anh không biết luật pháp bảo vệ thanh thiếu niên ...
 - Này nhóc ! Tôi có thể kiện cậu tiền hủy hợp đồn , bắt bồi thường . Đừng tầm phào , về ngay cho tôi !
 - Thích thì kiện đi , giờ tôi về ngay ! Thật quá đáng !
 - Mau đi Hải Phong ! Truyền hình trực tiếp mà sự cố là to chuyện đấy !
 - Mình chính là thanh niên bị khổ sai ...
 - Hải Phong không muốn làm ngôi sao ? Nếu không thích thì đừng cố

- Ni điên à ? Sao tôi lại làm chuyện không thích ? Chẳng qua họ cứ xem tôi như cây tiền nên ... chứ không phải tôi không thích làm ngôi sao ... thật ra tôi rất thích hát và nhảy ... nếu có kiếp sau vẫn muốn làm ca sĩ !
 - Đúng ! Tôi cũng xem cậu biểu diễn trên sân khấu mà phấn khích mãi ... cảm giác như bị cậu hút hồn .
 - Thật không ? Bị hút hồn thật không ?
 - Đúng đó !
 - Bất chợt Hải Phong ôm Ni rồi hôn ... ngỡ ngàng giây lát , Ni đẩy Hải Phong ra ...
 - Gì vậy chứ ? Cậu điên à ? Phải cậu bất bình thường không ?
 - Đúng ... tôi điên rồi ! Vì quá yêu Ni nên tôi đã hóa điên . Ngay từ đầu ... muốn lấy lòng nên mới đi làm ca sĩ , muốn ở bên cạnh Ni nên mới cự cãi với quản lý để đến trường . Tất cả vì Ni cả !
- Ni không nói được lời nào ...
- Hải Phong !
 - I love Hải Phong !
 - Thằng nhóc hôm nay lạ ghê !
 - Anh nghe tiếng hoan hô kia ! Chắc bảng xếp hạng lần này sẽ lại có bài hát mới của Hải Phong trong top ...
 - Chỉ cần cậu nhóc này đừng giở trò ... giám đốc Minh Đạt thở dài ...
 - Giám đốc cũng vất vả nhỉ !
 - Cảm ơn tất cả , mình yêu các bạn
-

8. Chương 8

- ” Bíp ” ... - Chà mình đang rơi vào lúng túng nghiêm trọng ! ... Ni nhớ lại lúc Hải Phong hôn mình , bất chợt thấy đỏ mặt ... - ” đây là khuôn mặt con trai mình chưa thấy bao giờ ... ngày mai làm sao đối diện với Hải Phong đây ? Thật không cách nào như trước kia Hải Phong quá ngốc ! ” ...
- Lớp này có 1 con nhỏ tên Ni ?
 - Cá biệt đó !
 - Tụi nó là fan điên cuồng của Hải Phong !
 - Chắc nghe tin nên chạy đến đây !
- Bất chợt trong lòng Ni dấy lên cảm giác bất an ...
- Con nhỏ đóng kịch với Hải Phong là mày ? Nhìn vẻ hiền lành sao không biết thân phận , đi tán tỉnh Hải Phong ? Nói thử xem mày dùng thủ đoạn gì để quyến rũ Hải Phong ?
 - Nếu thích Hải Phong ... vậy các cô có thể đóng kịch trước mặt Hải phong ? Ào tới gây rối làm gì hả ? Chính vì có mấy cô nên các fan mới bị miệt thị !
 - ” Tường Vy ” ...
 - Tường Vy đừng nhiều chuyện , tụi này không thích con nhỏ này nên cho nó 1 bài học . Không biết luật thì sẽ cho nó mở mắt ra . Luật cấm tiếp cận thần tượng ngôi sao không biết sao ? Dám giở trò với Hải Phong của tụi này ? Tường Vy cũng là fan của Hải Phong nên chắc hiểu ?

- Biết làm sao ... rồi lôi ra 1 đồng CD và 1 sắp ảnh (từ đâu nhỉ) ... - đây là VCD quay sinh hoạt Hải Phong và 10 bức ảnh , VCD chưa công bố ! Nói trước nhé , những thứ này trên thị trường không thể mua được đâu !

- Bạn làm gì vậy ? Dùng những thứ này cứu con bé ?

- Không được sao ? Vậy cộng thêm thành tâm của tớ . Thôi nể mặt chút đi , cô bé này là bạn tớ nên tớ sẽ chịu trách nhiệm , được không ?

- Thôi được , nể mặt Tường Vy nên bỏ qua . Nhưng bạn cũng phải nhắc nhở lớp mình , đừng tưởng cùng lớp thì có thể thân mật với Hải Phong . Bị bọn này phát hiện lần nữa thì không xong đâu !

- ” Hung dữ vậy ai dám đến gần Hải phong ! ” ...

- Đi !

Đám con gái bỏ đi , còn lại Ni và Tường Vy ...

- Tường Vy ...

- Xin lỗi Ni ! Những ngày qua ... tớ đối xử quá đáng với Ni , cho tớ xin lỗi nhé !

- Không đâu , tớ có lỗi trước ! Tường Vy đừng giận tớ nhé ! Chừng nào Tường Vy nói hết giận tớ mới cười .

- Thua rồi ... tớ thua Ni rồi ! Đầu hàng 2 tay luôn đó !

- Tường Vy ơi !!! ... rồi Ni cười ...

- Cô nhóc ... cứ tưởng đơn giản mộc mạc , ai ngờ kiên cường và lỳ vậy , giỏi thật !

- À tớ có chuyện muốn nói ...

- Chuyện gì thế ?

- Hải Phong ... Hải Phong thật ra ... là em của Hải Phương và Hải Anh !

- Sao ? Hải Phong là con út nhà họ Trịnh ?

Ni gật đầu ...

- Ngốc ơi là ngốc ... rồi vòng tay qua tóm cổ , bá vai Ni ... Chuyện này phải cho tớ biết trước chứ ! Tin tuyệt hảo vậy sao giờ mới cho tớ biết ? Giờ tớ chẳng còn ngưỡng mộ hội trưởng fan nữa ... Tường Vy cười lớn ... - Có thứ này chống lưng thì từ nay bất luận hậu trường hay ký túc xá tớ đều vào tuốt hết ! Ôi .. yêu Ni quá ! Ni nhớ giúp tớ nhé !

- Mình là cứu tinh sao ?

- Dạ chào bác sĩ em đến lấy kết quả khám . Em có bị làm sao không ạ ?

- Không sao đâu , chỉ là do gặp căng thẳng , hay lo nghĩ nên vậy thôi . Thư giãn đầu óc chút là được !

- Vậy à ? May quá ! Thôi chào bác sĩ !

- Vâng !

” Cách ” ... - ” May quá ! Không bị làm sao ! ” ... ” reng ... reng ” ... - Alo ? Ừ lấy kết quả rồi ... Không sao , bác sĩ bảo chỉ tại căng thẳng thôi À không có gì , tôi có hay suy nghĩ gì đâu .Cảm ơn đã thăm hỏi . Thôi tôi cúp máy nha ! ... ” tút ... tút ” ... đầu dây bên kia ...

- Chưa nói hết câu đã cúp máy rồi , chán ghê !

- Cậu nói chuyện với ai thế ?

- À không có gì !

- Chỉ hy vọng cậu đừng quậy nữa ...

- Anh Minh Đạt này này ...

- Gì ? - Anh cho em về trường học được không ?
 - Sao ? Lại đòi về à ? Không được !
 - Đi mà ! Em muốn về giải quyết 1 số chuyện .
 - Không được ! Lần trước đã gây chuyện rồi . Không nhân nhượng với cậu nữa .
 - Anh Minh Đạt , em nói thật mà . Anh mà không đồng ý thì liveshow sắp tới em sẽ hủy bỏ , không diễn 1 cái gì hết !
 - Cậu ... đừng có quá đáng !
 - Không nói với anh nữa !
 - Hừ ... bực ghê ! Thôi được , về trường đi !
 - Cảm ơn anh ... cười nham hiểm .
 - Đừng gây chuyện gì là được !
 - Nhớ rồi ... ” cách ” ... - ” Vui quá ! Lại được gặp Ni rồi ! ” ...
 - Bây giờ chắc đang tiết 2 , vẫn còn kịp ! ... - Thưa cô cho em vào lớp !
 - Lâu lâu mới thấy em tới trường nhỉ , thôi vào đi !
 - ” Sao hôm nay cậu ấy đến trường nhỉ ? ” ...
 - A vui quá ! Hải Phong đi học ...
 - Tuyệt quá !
 - Nào trật tự các em ! Tập trung vào đi ! ...
 - ” Reng ... reng ” ... - Nhớ làm đầy đủ các bài tập nha các em !
 - Dạ
 - Ni ! Ra đây nói chuyện với Hải Phong 1 lát được không ?
 - Hơ ...
- Không để Ni nói hết câu , Hải Phong kéo Ni đi trước sự chứng kiến của rất nhiều học sinh , kèm theo cả sự ghen tỵ và tức tối ...
- Nè bỏ tay ra ... đau quá ! Cậu làm gì vậy ?
 - Ni nè ... Ni có nghĩ đến tôi không ?
 - Sao cơ ? Sao cậu lại hỏi thế ?
 - 1 ngày phải diễn đi diễn lại bao nhiêu lần ... lúc rảnh tôi vẫn băn khoăn không biết Ni đang làm gì ? Liệu Ni có đang nghĩ đến tôi ? Có ăn đúng giờ không ? Hôm nay đã làm những việc nào ? Tất cả những điều về Ni tôi đều muốn biết ... chẳng lẽ lòng Ni không như vậy ? Sao hả Ni ? ...
 -
 - Tọa độ X nếu là 1 thì ... phần này rất quan trọng , các em phải nhớ nhé !
 - Ni , Ni mặt dày lắm ...
 - ” Trái tim tôi , đầu óc tôi toàn bị Ni lấp đầy ... tôi rất muốn biết Ni nghĩ gì ! ” ” Hải Phong bày tỏ rất thẳng thắn . Nhưng sao với những thể hiện đó mình lại không thể đáp lại thẳng thắn như vậy ? cứ như lời Hải Phong , mình và Hải Phong suy nghĩ khác nhau ” ... Ni trầm ngâm ...
 - Cô bạn nói thẳng đi , có quan hệ gì với Hải Phong vậy ?
 - Tụi này cùng lớp nhưng chưa bao giờ được trò chuyện với cậu ấy !

- Từ lúc nào mà Ni và Hải Phong thân thiết nói được những chuyện riêng tư vậy ?
- Đây là ...
- Họ là bà con ...
- Tường Vy ...
- Ni và Hải Phong có quan hệ họ hàng . Biết nhất định sẽ xì xầm nên Ni giấu . Bí mật đã lộ thì tố cho các bạn hay 1 chuyện . Biết nhóm hiphop EXILE nổi tiếng không ? Anh chàng Hải Phương đẹp trai nhất nhóm chính là anh hai của Hải Phong !
- Cái gì ? Thật sao ?
- Hải Phong và Hải Phương trong nhóm EXILE là 2 anh em /
- Đúng ! Nên chúng ta có thể ăn theo mối quan hệ của Ni . Tiện thì trong lễ hội văn hóa này có thể mời EXILE !
- Làm ơn nhé Ni! Tố luôn là fan nhiệt tình của EXILE !
- Đúng , nhờ ni đây ! Lúc này Ni thấy rất lúng túng ...
- Xin lỗi Ni , mình không nhắc đến anh Hải Phương để Ni phải lúng túng ... Vốn định dời sự chú ý của họ đi ...
- Không sao , nhờ Tường Vy tố mới thoát được , cảm ơn Tường Vy ! Nhưng việc biểu diễn trong lễ hội văn hóa liệu có gượng ép quá không ? Liệu anh ấy có đồng ý ?
- Thật ra ước mơ của mình đó . Mình hy vọng được anh ấy biểu diễn lần nữa . Mai tui mình gặp nhé ! Cứ thử nói với anh Hải Phương xem !
- Được , bye ... - ” đi nhờ anh Hải Phương ... nhưng dạo này gặp anh Hải Phương mình cứ thấy hơi ngại ... không thấy sợ sệt lo lắng nhưng lại thấy ngại thở ! ” ...
- ” Chà , từ hôm đó Hải Phong không liên lạc . Biết là lúc này mình phải gọi trước ... an ủi cậu ấy . Chúng ta đang quen nhau mà ... trái tim mình ” ... ” Cách ” ... Hải Phương bước vào và thấy Ni đang tắm . Sững sờ vài giây , Ni ngồi bệt xuống bồn tắm , kêu lên :
- Mẹ ơi !
- Cái gì chứ ... Hải Phương đỏ mặt quay mặt đi ... - Ranh con sơ ý vậy ? Tắm không khóa cửa ! Đừng hét tướng lên ... Có gì xem đâu , thân hình trẻ con , suôn đuột như sân bay đó ai thèm nhìn ... hừ ... ” Rầm ” ...
- “Thân hình trẻ con suôn đuột ... câu nói đó làm mình buồn quá ... ôi em ghét anh Hải Phương ” ...
- ” Cách ” ... Hải Phương nhớ lại gương mặt Ni lúc đó , bắt giắc đỏ mặt ... - Gì chứ ? ... Sao con bé dễ thương thế nhỉ ? Tức thật ... cứ thế này thì không biết lúc nào mình mất hết lý trí ... tỉnh táo lại đi Hải Phương , mà đừng quên Ni và Hải Phong đang quen nhau đấy ... sắp không cầm cự nổi , chắc phải bỏ cuộc thôi ” ...
- Ni ngốc lắm ! ” 0 messenger ” ... - ” gì chứ ? Đến giờ vẫn chưa gửi mail ình ? ... Khoan ... Hay cô bé ngốc đó cho thể là mối quan hệ cả hai đã kết thúc ? ” ... - Các bạn ơi , giờ tố phải về 1 tí , phiền các bạn nói với quản lý giùm !
- Cái gì ?
- Nè cậu điên à ? Biết bây giờ mấy giờ không ?
- Đừng lo tố quay lại ngay ... ” Cốp ” ...
- Cậu đi đâu ? Điên à ? Sáng sớm mai có buổi biểu diễn ngoài trời , chẳng lẽ cậu quên ? Cậu cứ thế này chắc tôi suy kiệt già nua mất !
- Anh thông cảm đi , em quay lại ngay ! Mai đến đảo biểu diễn 3 ngày , 4 đêm mới về ...

- Đừng quậy nữa ... lòi đi xềnh xệch ... - cậu biết hợp đồng này trị giá bao nhiêu không ? Chớ gây thêm rắc rối cho tôi , về ngủ đi !
- Cứu tớ với !
- Tụi này pó tay !
- Mấy người quá đáng lắm ! Không ai hiểu tâm trạng người ta , hèn gì không cách nào quen được bạn gái !
- Chết đi !
- Thằng ranh kia ! Động vào nỗi đau !
- Nhờ anh ?
- Thật ra tại bất đắc dĩ , các bạn em biết anh và em có quan hệ họ hàng nên ... hôm lễ hội văn hóa , họ mong em có thể mời anh đến trường biểu diễn ... anh từ chối cũng được , em sẽ giải thích với các bạn ... em quên anh đã lớp 12 ...
- Nếu anh nhận lời em có đồng ý với anh 1 chuyện không ?
- Chuyện gì ạ ?
- em chịu chia tay với Hải Phong ...
- - Nói đùa thôi , tại tôi ghen tỵ nên buột miệng chơi vậy thôi . Tôi đồng ý ! Trưa thứ 7 thì được , cô bé sắp xếp thời gian rồi nói lại với tôi ...
- ” chỉ cần em chịu chia tay với Hải Phong ” ... - Anh Hải Phương ...
- Sao ?
- Không ... em chỉ muốn ... cảm ơn ! ... - ” rất muốn hỏi anh ấy nhưng ... làm sao mở miệng nói nổi ... vì em là đứa con gái không xứng với Hải Phong ? Vì ước mơ vậy với cô bé mồ côi quá lớn lao ? Sao anh ấy lại ... ghen ? Ghen với ai ? Tại sao vậy anh Hải Phương ? ” ...
- Hải Phương đồng ý rồi hả ? Thật không ? Anh ấy sẽ đến lễ hội văn hóa ?
- Nhưng trường có cho phép ?.
- Đâu vấn đề gì .. con gái hiệu trưởng trường là fan trong club của Hải Phong . Nói bạn ấy thì vấn đề được giải quyết ngay !
- Ôi mong chờ ngày lễ hội quá !
- Đêm cuối cùng còn lửa trại và vũ hội , nếu mặc trang phục đẹp và nhảy với đối tượng thì tuyệt vời !
- Và còn tiết mục văn nghệ ngẫu hứng bầu chọn vua và hoàng hậu lễ hội !
- Ni ! Tụi mình tham gia tiết mục ngẫu hứng đi !
- Về trang phục cứ yên tâm , mẹ tớ sẽ chuẩn bị cho . Đợi thi xong chúng ta đi chọn vải nhé !
- ” Tiết mục ngẫu hứng ... như lần trước ... nhóm truyện tranh tổ chức ? Chắc sẽ vui lắm ! ... gì chứ ? Sao lại nghĩ tới anh Hải Phương ? Thiệt tình ... điên mất thôi ” ...
- Các bạn ơi , lịch thi giữa học kỳ có rồi !
- Làm sao giờ ? Đợt thi cử cứ như địa ngục đang chờ !
- Các bạn xem , thời khóa biểu kín cả tuần !
- Quá đáng , vậy đâu còn thời gian chuẩn bị lễ hội !
- Tệ hại ! Nếu lần này thi không được điểm cao thì thảm lắm ... A Ni ! Có thể nhờ anh Hải Anh ôn bài cho không ?
- Nhờ anh Hải Anh ?

- Đúng , tuy tính nết khó chịu ... nhưng bài tập ôn chắc không vấn đề gì . Đã vậy nhờ anh ấy hướng dẫn giải 1 số đề thi cũ . Nhờ Ni nhé ! (viết đến đây thấy buồn ngủ quá nhưng vẫn phải cố post nốt :[) ...
- Sao ? Ôn tập thi ? Thường ngày phải lo học chứ , không nên sát kiểm tra mới chạy nước rút ! Em có hiểu thế nào là lo xa ?
- Em biết chứ anh , em cũng chuẩn bị rồi ...
- Khoan , ai bảo anh không dạy ? Anh chỉ nói thế thôi , anh sẽ giúp . Trưa mai tan học xong , gặp nhau ở thư viện thành phố .
- Thế ... còn lớp học thêm của anh /
- Mai tiết học thêm không đi cũng được ... à em định làm thêm đến mấy giờ ? Anh thấy
- Làm thêm ?
- Cả 2 quay ra thấy bà Hoàng Mai ...
- Vậy là sao ? Bọn con đang nói ai đi làm thêm ?
- Dì !
- Mẹ !
- Hai đứa thử nói xem ai đang đi làm thêm ?
- Xin lỗi ...
- Dì thấy buồn buồn . Ni chưa bàn với dì đã tự ý đi làm thêm ...
- Dì ... con xin lỗi dì , sợ dì lo nên mới không nói với dì . Và cũng không phải vì thiếu tiền tiêu vặt nên mới đi làm thêm ... chỉ vì muốn tích lũy ít kinh nghiệm xã hội ... muốn dùng chính sức mình kiếm ra tiền ...
- Chính vì thế dì càng buồn ! Ni có suy nghĩ vậy ... chứng tỏ giờ con vẫn xem gia đình này như người ngoài . Nếu là người nhà ... con sẽ không ngại phiền phức hay lo gánh vác gì đó . Đó là sai lầm của dì ... nên dì cảm thấy buồn quá , dì xin lỗi con ...
- Không phải thế đâu ! Lỗi tại con cả , tại con suy nghĩ hơi hợt nên mới thế ! Con xin lỗi dì , tha lỗi cho con dì ơi . Rõ ràng con yêu dì thế mà ... và con biết dì cũng yêu con , nhưng con lại ngược thế !
- Ni ... rồi 2 dì cháu ôm nhau khóc ...
- ” Chúng ta đều ngược cả ... đến giờ mới hiểu trước kia mình ngược ngược bao nhiêu . Dùng đủ mọi cách hy vọng được mọi người xem như người thân . Nhưng chính mình lại đóng cửa tâm tư không cho phép ai vào ” ...
- Sao ? Đây ... vậy giờ là lúc Ni phải nghỉ chỗ làm thêm ?
- Phải ! Tổ nghĩ quan trọng nhất là học cố gắng học rồi tìm tòi phát triển về hướng có ích cho tổ nhất . Nói thật , tổ gặt chỗ làm tuổi tổ nên cũng thấy lo lo . Những ngày qua tổ cũng tích lũy được nhiều kinh nghiệm xem như thu hoạch !
- Cô bạn hiểu ra rồi ! Vậy từ giờ Ni cùng học với tổ nhé . Cùng tập trung lo cho hoạt động lễ hội !
- A đến giờ rồi ! Chạy mau Tường V , anh Hải Anh ghét nhất ai không đúng giờ ...
- Xin lỗi anh chờ lâu không ?
- Trễ đến 32 phút 40 giây , chẳng có chút ý thức nào về thời gian . Thản nhiên cướp mất thời gian quý báu của người khác .
- Anh Hải Anh này thật là ... đẹp trai vậy đừng nói chuyện gay gắt , phải giữ hình tượng chứ . Phải có phong thái của người đẹp trai , phải giữ hình tượng .
- Cô ...

- Hở ? - Mau lại đây ! Cứ thế này thư viện đóng cửa mất ,
 - Tường Vy cừ lắm , lần đầu tớ thấy có người át miệng được anh Hải Anh mà không phải thở hồng hộc .
 - Anh ý chỉ nói năng lạnh lùng thôi chứ bụng thì khác đấy . Trước kia những việc ta nhờ anh ấy cứ làu bàu nhưng cuối cùng vẫn làm .
 - Sao ? Còn không mau qua đây ?
 - Em đến ngay ... đi thôi ...
- Nhìn dáng dấp thư sinh của Hải Anh , ai cũng thấy mến
- Đừng chỉ mải lo gạo . Phải vừa nghĩ vừa nhớ . Chỗ này sai rồi . Động từ nhầm với hình dung từ , chưa rành sao ? Nào , từ từ giải lại xem . Mãi mới gặp cô bé ngu thế !
 - Quá đáng !
- Hải Anh cười ... nhìn cảnh đó Ni thầm nghĩ ...
- ” Cả hai thân thể từ bao giờ ? Anh Hải Anh và Tường Vy ... nhìn kỹ rất xứng chắc là mình lại tham lam , sợ anh Hải Anh bị cướp mất ... nếu là Tường Vy cũng hay , sẽ hợp với anh Hải Anh . Thường ngày Tường Vy cũng có quan tâm đến anh Hải Anh ” ...
 - Học thuộc đi ! Khó cũng phải cố . Cả cái này cũng không biết thì nhảy lều cho xong !
- Nói chung mấy ngày ngay phải chịu sự giáo dục nghiêm khắc của Hải Anh , chính vì thế mà qua được kỳ thi dễ dàng . Minh và Tường Vy chắc sẽ điểm cao .
- Hoan hô kỳ thi kiểm tra đáng ghét kết thúc rồi . Điểm lần này chắc sẽ cao vì bài làm lần này làm được hết . Nhờ công anh Hải Anh cả !
 - Tường Vy nói thật đi , có phải ái mộ anh Hải Anh rồi không ?
- Tường Vy thoáng đỏ mặt ...
- Ái mộ ? Anh Hải Anh ? Nói tầm bậy ! Mở miệng là nói sốc người khác , chuyên sát muối lên vết thương . Đó là tính nết xấu xa là điều kiện cơ bản của người đẹp trai ... nhưng gương mặt đó lại rất hợp với mình ... nhưng mình vẫn muốn sống khỏe mạnh . Không muốn ... bị áp lực hay chứng viêm loét dạ dày cứ phải ra vào bệnh viện . Nên ... mình sẽ không mê anh ấy , rõ ràng vì sẽ thiệt thòi . Ốc nghĩ thế nhưng tim không sao kiểm soát được ... Không ngừng muốn gặp anh ấy , muốn biết anh ấy đang làm gì . Kỳ kiểm tra này ... vì muốn được anh ấy khen nên không dám ngủ cố sức học ... lúc làm bài đầu chỉ toàn nghĩ về anh ấy ...
 - ” Tường Vy ”
 - Xin lỗi giám đốc . Anh đã đưa kế hoạch thế nên thật ngại , sự việc cũng bắt đầu dĩ thôi .
 - Không sao , tôi mới ngại vì bắt cậu chạy thế . Một thời gian không gặp cậu . Tháng sau lên đường , hơi lưu luyến nhỉ ? À ... và ...
- ” Cách ” ... có tiếng bước chân vào cửa ...
- Xin lỗi anh , thời gian qua đã làm anh phải bận tâm phiền bức ... bởi những cư xử bướng bỉnh của em , xin anh thông cảm !
 - Hải Phương ...
 - Anh hai ... Gì vậy ? Đến mà không nói với em ? Thế nào cùng ăn chứ ? Ký hợp đồng phải đòi giá cao nhé ! Hôm nay anh mời ?
 - Hải Phong !
 - Vậy em về trước !
 - Được rồi , đi khỏe nha ! Trước khi ra nước ngoài chắc khó gặp cậu !

- Ra nước ngoài ? Đi đâu ? Du lịch hả ? Anh hai , khoan ... Anh định đi như thế sao ? Không cùng đi ăn với em !

- Nhóc ... Hải Phương xoa đầu Hải Phong ... - Lâu ngày không gặp , cậu lớn hơn ... khác hẳn thằng nhóc chạy lon ton trước kia theo tôi ...

- Gì chứ ? Đừng cho em là nhóc ! Anh nói cứ như ông già . Kể toàn chuyện ngày xưa . Còn cho là nhóc nữa em sẽ không tha cho đâu ! Chờ mà xem , chẳng bao lâu nữa em sẽ cao hơn anh , lúc đó anh tha hồ mà hối hận !

-Nhóc đừng vênh váo ! Nể tình cậu là em nên không tính sổ cậu . Nếu không phải em trai tôi thì giờ cậu đã nằm trong bệnh viện rồi - " Phải đó Hải Phong , nếu cậu không phải em tôi ... thì tôi đã không dễ dàng bỏ cuộc như vậy ! " ... Không nói thêm lời nào , Hải phong bỏ đi ...

- " Anh ấy hơi lạ , khác thường quá ! " ...

- Anh nói sao ? Anh Hải Phương đi du học ?

- Đúng ! Cậu ấy đã quyết định sang Anh . Hình như giờ Hải Phương mới hiểu ... nên xin lỗi trước . Không biết chuyện gì xảy ra nhưng cậu ấy có vẻ quyết tâm lắm

- " Anh Hải Phương đi du học ? Có chuyện gì thế nhỉ ? " ...

- Các anh chuẩn bị xong chưa ? Sắp ra sân khấu !

- Ok ! Cứ để bọn anh lo .

- Tiết mục tiếp theo là màn trình diễn của nhóm nhảy mà mọi người mong đợi . Nhóm EXILE !

- Ra rồi đó !

- Tuyệt vời ! Đẹp quá !

- " Gì thế nhỉ ? Ni rủ nên mình vui vẻ đến . Không ngờ anh Hải Phương lại lên biểu diễn . Tức thật , bị anh ấy cướp hết fan " ...

- Nhóm EXILE vừa biểu diễn , xin các bạn vỗ tay nhiệt liệt để cảm ơn nhóm đã đến đây ! Kết thúc biểu diễn có đốt lửa trại trên sân vận động và vũ hội ...

- Quần áo thay xong chưa Ni ? Mau lên !

- Xấu hổ quá , mặc trang phục này ra ngoài sao được ? Cởi ra được không ?

- Dễ thương quá Ni ! Biết ngay sẽ rất hợp với bạn mà !

Bộ trang phục mà Ni đang mặc là bộ quần áo Trung Quốc chiến đấu thời xưa nhưng được cách điệu ở phần váy , nhìn nữ tính và dễ thương hơn ...

- Nào đừng lo , đi thôi ! Chỉ hôm nay mới được làm thế , sau này đâu còn dịp nào ! Nói thật tớ cũng hơi ngượng ngùng nhưng may có ni bên cạnh , đừng bỏ chạy nhé ! - Gì chứ , còn định lôi người ta theo !

- Thế nhé , lễ hội 1 năm 1 lần , chúng ta phải chơi cho đã nhé !

- Hải Anh ! Gió nào thổi cậu đến đây ? Đạo này hơi khác thường đấy , cậu vốn chỉ thích học !

- Em thấy anh mới không định học . Muốn tiến thân vào giới nghệ thuật ? Chắc anh sắp sửa thành Bi Rain đấy !

- Bi Rain gì chứ ? Từ nay sẽ rửa tay gác kiếm . Đây là lần cuối cùng Hải Phương quay ra thấy mặt Hải Anh tự dưng rất đỏ , đỏ như trái cà chua vậy ... - Sao ? Cậu cũng thích Ni à ?

- Đúng , em thích Ni ! Đã nói với anh em rất thích Ni mà ... Hải Anh hét lên ...

Vừa lúc đó Ni và Tường Vy cũng đi đến đấy , vô tình nghe được câu nói của Hải Anh . Ni thì ngơ ngàng còn Tường Vy thì thấy như vừa bị tổn thương liền chạy đi .

- Tường Vy ... chờ tớ với ... Anh Hải Anh ! Mau đuổi theo đi , Tường Vy bị sốc đó . Tường Vy thích anh mà !

- Ngốc thật ... rồi nắm vai Ni ... - đã nói rồi ! Anh thích em mà Ni ! Anh thật lòng thích em ...

- Anh ... không được ! Tuy chúng a không cùng huyết thống nhưng em luôn xem anh Hải Anh là anh trai em . Em cũng rất thích anh nhưng khác , đó không phải tình yêu ! Nên từ nay anh đừng buồn bực vì em nữa !

Khẽ thở dài , Hải Anh bỏ đi ...

- Anh Hải Anh ...

- Mặc kệ cậu ấy , bây giờ cậu ấy tự biết phải làm gì . Cậu ấy cũng cần có thời gian để bình tĩnh lại !

- Anh Hải Phương ...

- Hôm nay nhất định phải diễn chương trình này hả ? Em cần có chuyện giải quyết !

- Cậu nói vô ích ! Kẹt xe thế tôi đang lo trễ , đừng nhiều chuyện nữa !

- Chà ...- " Sao lại ngay lễ hội văn hóa . Ngày mình mong đợi đã lâu . Ngày mình sẽ nhảy với Ni bất kể mọi người nhìn ngó ! " ... - Nè đừng lại ! Em muốn xuống xe !

- Cậu điên à ? Đang trên cầu , cậu định làm gì vậy ?

- Em không đi nữa . Em phải quay về trường ...

- Sao ? Đầu cậu có vấn đề à ?

- Em mặc kệ , hôm nay phải xù nhạc hội thôi .

Đóng cửa xe lại , Hải Phong chạy đi ...

- Hải Phong , đợi tôi đã !

- " Mặc kệ fan hâm mộ , mặc kệ cái tiết mục chết tiệt . Giờ mình chỉ muốn ở bên Ni " ...

- " Chẳng cần nhiều lời nữa , 100 % bị Ni cho rơi ! Không còn cơ hội nào nữa ! Mình bị cô ấy xem như anh ruột nên chẳng thể nói gì ! " ... " cộp ... cộp " ..

- Hải Anh ngốc ! Vô dụng , biến thái , siêu tự đắc , kiêu ngạo , vênh váo , kiêu ngạo , ma quỷ !

- Sao ? Đây ! Biến thái , hạ cấp ? Nè cô bé nói đủ chưa ?

- Nhưng như vậy chẳng sao ! Em quá thích anh Hải Anh giờ không thể nào rút lui . Em phải làm sao ... sao cứ là Ni ? Mà lại không thể làm gì Ni ? Sao giờ ... em phải làm sao ...

Tường Vy ôm mặt khóc còn Hải Anh thì chỉ im lặng ...

- Anh chàng đẹp trai ơi , vào tham quan chút !

- Vào chơi tí nhé ! Tụi em có nhiều máy game lắm !

- " Lạ lùng thật , sao chỉ nhìn dáng anh Hải Phương thôi mà lòng mình lại đau nhói ? Tuy thế nhưng thấy rất thích , lạ lùng " ...

- Ni

- Ô ... anh chuyện gì vậy ?

- Chụp ảnh đi !

- Hoan nghênh quý khách , chụp ảnh yên ương vào đây !

- Còn sửa hình trên máy tính , để ra những tấm hình đẹp !

- Theo anh ! Ít nhất cũng cho anh kỷ niệm .

- Nào chụp ảnh phải tạo tư thế " Tách " ... - ối chà ! đừng đứng cứng đờ như vậy , phải có tư thế chứ !

- Thế này ạ ? ... Ni giơ 2 ngón tay hình chữ V lên ...

- Nhà quê thật , kiểu tay chữ V xưa rồi , con nít mẫu giáo còn biết . Ít nhất phải thế này này ... Tư thế người mẫu số 1 ... tư thế số 2 mặt nghiêng 45 o , mắt mở to ... tư thế thứ 3 , như người yêu ...

- ” yêu ” ... - anh Hải Phương

- Ôi đẹp trai quá , chụp thêm mấy tấm nữa nhé !

- Anh cho em xin chữ ký !

” Thành ... thích ” ... - ” thì ra thế ... giờ mới hiểu , cảm nhận này chính là yêu thương ... người mình yêu thương ... là anh Hải Phương ! ” ...

- Chắc chắn nhé ! Em thích loại kem này không ? Sao thế ? Không thích à ? Vậy để anh đi mua loại khác !

- Không đâu , em cảm ơn ... vội vã Ni làm rơi que kem ... - em xin lỗi anh ... - ” Sao thế ? Ni tưởng tui dư tiền à ? Không ăn thì nói trước ! ” ...

- Không sao , may cây của anh vẫn còn nguyên , em có thích thử không ?

” Bốp ” ... Ni hất rơi cây kem ... - Gì chứ ? Em làm gì vậy ? muốn chết à ? Lãng phí đồ ăn vậy ? không ăn thì nói chứ !

- Anh Hải Phương biết hôm nay anh khác thường lắm không ? Em thích anh Hải Phương thường ngày hay gầm gừ cơ ! ... rồi Ni cười ...

- Ni ... rồi kéo tay Ni lại ôm - Ngốc quá ... Đừng cười ngốc ghêch thế ! Mãi mới quyết tâm giờ khó rút lui !

- Anh Hải Phương ?

Hải Phương vội đẩy Ni ra ... - Anh xin lỗi ...

- Anh thật ra em yêu anh đó !

- Hải Phong ?

Hải Phong kịp chứng kiến cảnh đó , cảm thấy rất giận dữ ...

- Gì thế này ? Cả hai đang làm gì vậy ? Anh hai nói mau đi ! Anh có ý đồ gì với Ni ? Gian manh quá , rõ ràng em đang quen Ni mà . Trước đó đã thấy anh lạ... đề tiện xấu xa quá , không gọi là anh nữa ...

” Bốp ” ... - Đừng anh Hải Phương ! ... Hải Phong ! Hải Phong có sao không ? Sao vậy anh hai ? Chuyện gì cứ từ từ nói , hử chút là bạo lực !

- Om sòm ! Tại nó chọc tôi ! Chỉ chạm con mồi mà không được săn ! Muốn nhìn thấy tên nhóc điên khùng vậy nên tôi đùa 1 tí cho vui không được sao ?

- ” Tôi đùa ? Chỉ là đang đùa sao ? ” ...

- Trước khi đi , hơi chán nên đùa thôi . Yên tâm tôi sẽ biến ngay lập tức , cậu không phải bức bối nữa !

- Đi thì anh đi ngay đi , không ai muốn nhìn thấy anh nữa , sang nước Anh luôn , đừng bao giờ trở về nữa !

- Vậy là sao ? Anh hai đi đâu ?

- Sang Anh du học , nơi cha anh ấy ...

- Du học ? Cậu bảo anh hai đi du học ?

- Tất cả tập hợp ở sân vận động , sắp bắt đầu lửa trại

- Vũ hội sắp bắt đầu , ta qua chơi đi . Thật ra tôi ... xù nhạc hội để quay về đây tham gia lễ hội . Tôi biết không thể làm thế nhưng đâu phải ngày nào cũng có lễ hội . Vì muốn được ở bên Ni ...

- Hải Phong ... xin lỗi Hải Phong . Chuyện tìm hiểu coi như chưa từng có nhé !

- Sao ? Ni đang đùa à ? Sao lại nói thế ? Vì Hải phong khiến Ni bị áp lực ? Ngày nào Hải Phong cũng bận bịu , không gặp không liên lạc thường xuyên nên Ni giận ? Hay fan của Hải phong quá nhiều khiến Ni bị tổn thương ? Nói thử xem chuyện gì làm Ni bức bối , tôi sẽ dẹp hết . Nếu Ni không thích tôi làm ca sĩ thì tôi sẽ bỏ nghề ca hát !
- Không phải thế đâu Hải Phong ơi ! Tôi tôi yêu anh Hải Phương !
- Sao ? Ni nói gì ? Ban này Ni không nghe sao ? Anh ấy bảo anh ấy đùa ... Ni không hiểu sao ?
- Biết nhưng tôi yêu anh Hải Phương , dù anh ấy có khinh rẻ thế nào cũng vậy ! Yêu mến anh Hải Phương không vì bất cứ lý do gì !
- Ni ...
- Xin lỗi Hải phong ... xin lỗi ... Ni vừa khóc vừa nói rồi chạy đi . Bỏ lại Hải phong với 1 mớ suy nghĩ hỗn loạn . Vừa lúc đó pháo bông được bắn lên trời ...
- ...

9. Chương 9

- " Không thể nào ... thật chẳng giống ai , không thể được , sao lại là anh Hải Phương ? Nhất định Ni đang lừa dối tôi . Ni có biết tôi yêu Ni biết bao ! " ... Hải Phong gào lên trong đau đớn ... và đã khóc , khóc trong câm lặng . Những giọt nước mắt chảy ngược thấm sâu trong tim làm trái tim Hải Phong vốn tưởng chừng chưa 1 lần bị tổn thương nay phải nhỏ những giọt lệ máu ... những giọt lệ của sự đau khổ hòa lẫn tổn thương ...
- Hải Phương xong chưa ? Ta lên đường nhé !
- Ô ... mẹ ...
- " Cộp ... cộp " ... - Vì mẹ không yên tâm nên chắc con sang đó không được sinh sự nữa . Giờ con phải chịu trách nhiệm về hành vi của mình ...
- Con biết mà mẹ . Mẹ định lâu bầu đến bao giờ nữa ? Con đâu phải trẻ con . xin mẹ đấy !
- Trong mắt mẹ thì dù 30 hay 50 Hải Phương vẫn là trẻ con !
- Ôi ... mẹ đừng beo thế , đau lắm !
- Khẽ thở dài , mắt rưng rưng , bà Hoàng Mai ôm lấy con ...
- Con trai cưng của mẹ , mẹ yêu con lắm . Con phải bình yên khỏe mạnh nhé ! Gặp gì khó khăn nhớ liên lạc ngay với mẹ !
- Mẹ đừng lo , con sẽ ổn thôi !
- Lại thế ... vốn mình định đi du học trước , ai dè anh hai dành trước khê đẩy gọng kính ... - cố nhé ! Qua đó đừng làm mất thể diện nước mình đấy !
- Yên tâm ! Nhất định tôi sẽ vinh quang quay về !
- Quay về ? Anh sẽ quay về chứ ?
- Không đâu , dù anh có về cũng đâu có gì vui ... qua đó nếu sống quen rồi thì định cư lưu cư luôn .
- Định cư , lưu cư gì chứ , anh hai đừng gây tai vạ để bị đuổi về nước là mừng rồi !
- Hải Anh nói gì hả ? Muốn chết à ?
- Đến giờ rồi , đi thôi Hải Phương !

- Vâng , thưa mẹ !

- Anh ơi khoan đã ! Bánh quy và chocolate , trên máy bay nếu thấy chán thì anh lôi ra ăn !

- Bánh quy ? Anh đâu phải trẻ con . Nhưng thôi ... nể tình em chân thành tặng nên anh nhận ! Giữ sức khỏe nha Ni ! ... - ” tạm biệt Ni ! Lần sau anh sẽ đối diện với em trong tâm trạng chín chắn hơn . Lúc đó ngọn lửa trong lòng anh chắc đã lụi tàn chỉ còn chút tro tàn . Nếu làm thế có thể vùi chôn tâm tư đối với em thì ” ...

- Hải Phong ! Hôm nay Hải Phương đi du học ! Tôi sắp xếp hành trình để cậu tiễn nha ! Chắc phải vài năm nữa mới gặp .

- Khỏi mà ! Làm gì phải tiễn ... anh ấy đâu tử tế ... - ” đi rồi thì đừng về nữa , em không muốn nhìn thấy anh ... anh như anh thì ... đã nói rồi mà , anh hai du học vì anh ấy không thích Ni ” ... mặt Hải Phong đượm buồn ... - ” biết chứ , nhưng tôi không cách nào khác ... chính tôi yêu thương anh ấy , giờ tôi mới biết ... từ nay không cách nào đón nhận trái tim Hải Phong nữa ” ...

” Ừc ... ực ” ... - Làm gì thế Ni ? Trào ra hết rồi ... ” tách ” ... - Em sao thế ? Cứ đứng ngẩn ngơ bất ngờ Ni khóc ...

- Sao ? Ni khóc à ?

- Anh ... em quả là người chậm hiểu và ngu ngốc . Tại sao sau khi lỡ mất cơ hội em mới nhận ra ? Em cảm thấy buồn và giận mình lắm ! Nếu em thẳng thắn bày tỏ với anh ấy ... thì sẽ không như vậy !

- Bày tỏ ? Với ai ? ... Chẳng lẽ anh Hải Phương ? Ni bảo thích anh Hải Phương ? ... Ni gật đầu . Ngỡ ngàng giây lát , Hải Anh cười lớn làm Ni tự dưng thấy ngượng ngùng ...

- Gay go , đúng là ngốc mà , quá ngốc !

- Anh Hải Anh ? Quá đáng , sao cười chế giễu người ta ?

- Thiết tình , cả đời chưa thấy ai ngu vậy . Ni không hề phát hiện trái tim mình và Hải Phương sợ bị phát hiện thích Ni nên đã bỏ chạy . Cả hai đúng ngốc y như nhau .

- Gì chứ ? Nói vậy là sao hả anh Hải Anh ?

- Dù anh hai hay Ni có khó ưa thì cả hai đều ngốc như nhau . Rất sợ bị lây nhiễm ngốc nên tôi bỏ cuộc thôi . Anh hai bỏ đi du học là vì Ni , anh Hải Phương cũng yêu Ni đó . Vì anh ấy yêu Ni nhưng không biết phải làm sao che giấu tình cảm đó nên anh ấy đã chọn cách đi du học

- ” lên máy bay hăng ăn ” ... Hải Phương mở gói quà Ni đưa , bên trong kèm thêm 1 mảnh giấy ... Hải Phương mở ra đọc ...

” Anh hai ... vì anh đi quá đột ngột nên em chưa kịp chuẩn bị gì ... Du học xong anh hãy làm những việc anh thích , em sẽ nỗ lực sống 1 cuộc sống bình thường . Anh hai đừng bận tâm vì em và khi nào anh về em có câu này muốn nói với anh ... rằng ... em yêu anh ... có lẽ anh sẽ quên em nhưng em luôn mong nhớ về anh ! Nên em sẽ chờ anh về ” ...

- Sao ? ... Hải Phương gào toáng lên ... - Gì chứ ? Giờ mới nói câu này ?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-chang-hoang-tu-va-mot-nang-osin>